

18. november 2020

Samlenotat vedrørende uformel videokonference for EU's økonomi- og finansministre den 1. december 2020

- 1) Indberetningspligt for skatteoplysninger fra digitale platforme
KOM(2020)314 2
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen
KOM-dokument foreligger ikke 13
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 3) Det europæiske semester: Kommissionens varslingsrapport og anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 samt efterårsprognose 2020
KOM(2020)745 og KOM(2020)746 20
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 4) Rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen
KOM-dokument foreligger ikke 26
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 5) Internationale emner: Rådskonklusioner om international gældslettelse, særligt i Afrika, samt opfølgning på G20-møde 13. november 2020 om gæld
KOM-dokument foreligger ikke 35
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Udenrigsministeriet
- 6) Rådskonklusioner om effektiv beskatning, skatteudfordringer forbundet med digitalisering og god skatteforvaltning i og uden for EU.
KOM-dokument foreligger ikke 39
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 7) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen for 2019
KOM-dokument foreligger ikke 45
Materialet er udarbejdet af Finansministeriet

Dagsordenspunkt 1: Indberetningspligt for skatteoplysninger fra digitale platforme

KOM(2020)314

1. Resume

Kommissionen har 15. juli 2020 fremsat forslag til ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt skattesamarbejde (DAC), som overordnet indeholder regler om bekæmpelse af skatteunddragelse og -undgåelse, og som er ændret og udbygget et antal gange i forbindelse med EU's styrkede indsats på området i de senere år.

Kommissionens nye forslag til ændringsdirektiv (DAC7) pålægger digitale platforme at indberette oplysninger om de indtægter, som generes på platformene i forbindelse med levering af varer eller tjenesteydelser. Oplysningerne skal efterfølgende udveksles mellem EU-landene.

Kommissionen foreslår endvidere, at EU-landene skal indføre sanktioner ved manglende eller mangelfuld indberetning af de oplysninger, som er omfattet af indberetningspligten.

Kommissionens forslag indeholder desuden en række ændringer af de eksisterende regler om informationsudveksling, som skal styrke det administrative samarbejde mellem EU-landene.

Det tyske formandskab har 13. november 2020 fremsat et kompromisforslag. Formandskabet ventes at lægge op til enighed om sagen på ECOFIN 1. december 2020.

Regeringen er positiv over for forslaget, som giver EU-landenes nationale skattemyndigheder endnu et instrument mod grænseoverskridende skatteundgåelse og udhuling af landenes skattegrundlag.

2. Baggrund

ECOFIN vedtog 15. februar 2011 direktivet om administrativt skattesamarbejde (*Directive on Administrative Cooperation – DAC*). Direktivet indeholder en række regler om (automatisk) udveksling af oplysninger mellem EU-landenes skattemyndigheder. Direktivet er siden revideret og styrket flere gange, første gang 9. december 2014 med DAC2, som ophæver bankhemmeligheden i EU, og senest 25. maj 2018 med DAC6, som indfører indberetningspligt for skatterådgivere, når de anvender ordninger med særlige kendetegn, som kan indikere aggressiv skatteplanlægning, jf. bilag 1.

Direktivet om administrativt skattesamarbejde er en del af den styrkede indsats, som EU i de senere år har gennemført mhp. at modvirke skatteundgåelse og –unddragelse gennem en forøget gennemsigtighed på skatteområdet. Der er således foretaget væsentlige forbedringer og sket store fremskridt, herunder mht. udveksling af oplysninger.

Kommissionen præsenterede 12. september 2019 en evaluering af rammerne for det administrative skattesamarbejde. Evalueringen viste store fremskridt på området, men også at der fortsat er behov for at forbedre de eksisterende bestemmelser.

Rådet vedtog 2. juli 2020 i lyset af evalueringen rådskonklusioner om den fremtidige udvikling i det administrative skattesamarbejde.

På den baggrund fremsatte Kommissionen 15. juli 2020 en samlet pakke om fair og enkel beskatning, der skal støtte genopretningen af EU efter COVID-19. Pakken indeholder en handlingsplan, der præsenterer en række initiativer til retfærdig og enkel beskatning, en meddelelse fra Kommissionen om god skatteforvaltning i og uden for EU og et forslag til en revision af direktivet om administrativt skattesamarbejde.

OECD har 3. juli 2020 offentliggjort rapporten “Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect to Sellers in the Sharing and Gig Economy”. Rapporten vedrører indberetning og udveksling af oplysninger om indtægter i forbindelse med udlejning af fast ejendom og levering af tjenesteydelser via digitale platforme.

Kommissionens forslag til en revision af direktivet for administrativt skattesamarbejde tager udgangspunkt i de regler, som er beskrevet i OECD-rapporten mhp. at indføre regler for udveksling af oplysninger om salg via digitale platforme i EU.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 115 og skal behandles efter den særlige lovgivningsprocedure, som kræver enstemmighed i Rådet og høring af Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale udvalg.

3. Formål og indhold

Forslaget til revision af direktivet for administrativt skattesamarbejde (DAC7) har til hensigt at styrke de eksisterende regler om automatisk udveksling af oplysninger på skatteområdet og adressere udfordringer forbundet med den stigende digitalisering af økonomien. Forslaget skal bl.a. øge gennemsigtigheden på skatteområdet og hjælpe skattemyndighederne med bedre og mere effektivt at opkræve skatter samt med at holde trit med udviklingen.

3.1. Kommissionens forslag

Kommissionens forslag indebærer, at digitale platforme skal indberette oplysninger om de indtægter, som genereres via platformene i forbindelse med levering af varer eller tjenesteydelser. Oplysningerne skal efterfølgende udveksles automatisk mellem EU-landene. Forslaget indebærer ensartede retningslinjer for digitale platformes indberetning af oplysninger til skattemyndighederne under hensyntagen til, at de samme oplysninger ikke indberettes til skattemyndigheder i mere end ét EU-land. Den ensartede og entydige indberetning af oplysninger skal sikre korrekt beskatning af brugere, som sælger varer eller leverer tjenesteydelser mv. via de digitale platforme.

Kommissionens forslag indeholder desuden en række ændringer af de eksisterende regler om udveksling af oplysninger og en udvidelse af anvendelsesområdet for automatisk udveksling af oplysninger, som skal adressere de indsatsområder, som evalueringen af direktivet for administrativt skattesamarbejde har påvist, og dermed styrke det administrative skattesamarbejde mellem EU-landene.

Indberetningsregler for digitale platforme

Kommissionens forslag indebærer, at digitale platforme pålægges at indsamle, kontrollere og indberette oplysninger mhp. at identificere brugere, som sælger varer, leverer tjenesteydelser, investerer i eller låner til projekter i forbindelse med crowdfunding (hvor et projekt finansieres ved at skaffe penge fra et stort antal mennesker, som hver især bidrager med et relativt lille beløb) eller udlejer fast ejendom eller transportmidler. Kommissionens forslag går således længere end OECDs modelregler, hvorefter der alene skal indberettes om udlejning af fast ejendom og levering af tjenesteydelser. Der skal dog efter forslaget ikke indberettes om brugere, som er offentlige virksomheder.

Bestemmelserne omfatter platforme etableret i EU, platforme med fast driftssted i EU og platforme etableret i tredjelande uden fast driftssted i EU. Indberetning skal alene ske til skattemyndighederne i ét EU-land. En platform etableret i EU skal indberette oplysninger til skattemyndighederne i det land, hvor platformen er etableret. En platform med fast driftssted i EU skal indberette oplysninger til skattemyndighederne i det EU-land, hvor det faste driftssted er etableret. Hvis en platform har fast driftssted i mere end et EU-land, skal platformen efter eget valg indberette oplysninger til skattemyndighederne i ét af disse lande. En platform etableret uden for EU skal efter eget valg indberette oplysninger til skattemyndighederne i ét EU-land.

Derudover indebærer Kommissionens forslag, at de enkelte landes skattemyndigheder pålægges automatisk at udveksle de indberettede oplysninger med skattemyndighederne i det EU-land, hvor brugeren, som har salg mv. på de digitale platforme, er hjemmehørende, og – hvis der er tale om udlejning af fast ejendom – med skattemyndighederne i det EU-land, hvor den faste ejendom er beliggende.

Kommissionen foreslår desuden, at EU-landene skal indføre sanktioner, hvis de digitale platforme ikke lader sig registrere eller ikke indsamler og indberetter de anviste oplysninger. Efter forslaget skal sanktionerne være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende effekt.

Det bemærkes, at der er tale om et minimumsdirektiv. EU-landene kan derfor efter eget ønske vedtage yderligere indberetningspligter nationalt.

Ændring af de eksisterende bestemmelser

Kommissionens forslag indeholder desuden en række ændringer af det eksisterende direktiv for administrativt skattesamarbejde, som har til hensigt at præcisere regler om informationsudveksling.

Her gennemgås alene de ændringer, som har været centrale i forhandlingerne, eller som kræver lovgivningsændring i Danmark. For en mere udtømmende gennemgang af ændringerne af de eksisterende regler henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat, som er oversendt til Folketingets Europaudvalg 18. september 2020.

Præcisering af begrebet "forudsigelig relevans"

Efter det gældende direktiv om administrativt samarbejde udveksles nogle oplysninger automatisk, mens andre oplysninger alene udveksles, hvis et EU-land anmoder herom. Et EU-land kan alene anmode et andet EU-land om udveksling af oplysninger, som vurderes at være af *forudsigelig relevans*. Kravet om *forudsigelig relevans* indebærer, at et EU-land alene kan anmode om oplysninger, hvis der er en rimelig sandsynlighed for, at oplysningerne vil være relevante. Derved forhindres et EU-land i at anmode om oplysninger uden belæg for, men alene i håb om, at de efterspurgte oplysninger kan indeholde brugbar information.

De gældende regler giver imidlertid ikke en nærmere beskrivelse af, hvordan kravet om *forudsigelig relevans* skal fortolkes, og det har givet anledning til forskelle i fortolkning i EU. Kommissionen foreslår derfor den definition af *forudsigelig relevans*, at der på tidspunktet for anmodningen om oplysningerne er en rimelig sandsynlighed for, at oplysningerne er relevante for en eller flere skatteydere, og at oplysningerne er nødvendige for undersøgelsen af disse. Kommissionen foreslår desuden, at et EU-land, der anmoder om oplysninger fra et andet EU-land, skal kunne påvise, at oplysningerne er af *forudsigelig relevans*.

Udvidelse af anvendelsesområdet for automatisk informationsudveksling

Af det gældende direktiv fremgår det, hvilke typer af indkomst der er omfattet af reglerne om automatisk informationsudveksling mellem EU-landene. Kommissionen foreslår, at royalties (dvs. en betaling for rettigheden til at anvende et patent el. lign.) føjes til listen af indkomsttyper, der er omfattet af reglerne om automatisk informationsudveksling.

Tilstedeværelse af embedsmænd fra et EU-land ifm. undersøgelse i et andet EU-land og fælles revision

Hvis en embedsmand fra et EU-land deltager i en undersøgelse i et andet EU-land, kan denne embedsmand efter gældende regler ikke intervenere i undersøgelsen. Kommissionen foreslår, at embedsmanden som led i kontrollen får mulighed for at intervenere ved at interviewe personer og gennemgå sagsakter.

Desuden foreslår Kommissionen, at to eller flere EU-lande kan udføre fælles revisioner af skatteydere, som landene måtte have en fælles interesse i.

Kommissionen foreslår, at direktivet træder i kraft 1. januar 2022.

3.2. Formandskabets kompromisforslag

Det tyske formandskab har 13. november 2020 fremsat et kompromisforslag.

Indberetningsregler for digitale platforme

I kompromisforslaget fastholdes det, at digitale platforme pålægges at indsamle, kontrollere og indberette oplysninger mhp. at identificere brugere, som sælger varer, leverer tjenesteydelser eller udlejer fast ejendom eller transportmidler. Efter kompromisforslaget er crowdfunding, i modsætning til i Kommissionens forslag, imidlertid ikke omfattet af indberetningspligt.

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag om, at platforme etableret i EU, platforme med fast driftssted i EU og platforme etableret i tredjelande uden fast driftssted i EU er omfattet af indberetningspligten. Indberetning sker til skattemyndighederne i ét EU-land.

Kompromisforslaget undtager (i modsætning til Kommissionens forslag) platforme fra indberetningspligt, hvis platformene ikke har brugere, hvorom der efter direktivet skal indberettes. Platforme, der gør brug af undtagelsen fra indberetningspligt, skal hvert år godtgøre over for skattemyndighederne i ét EU-land, at platformen ikke har brugere, hvorom der efter direktivet skal indberettes, og derfor er omfattet af undtagelsen. Det EU-land, som har fået godtgjort, at en platform er omfattet af undtagelsen, skal udveksle oplysning herom med samtlige andre EU-lande.

For at lette de administrative byrder og undgå, at de samme oplysninger indberettes flere gange, indfører kompromisforslaget som noget nyt (sammenlignet med Kommissionens forslag) desuden regler, der indebærer, at en platform undtages fra indberetningspligten, hvis den har bevis for, at samtlige indberetningspligtige oplysninger, indberettes af en anden platform og evt. til et andet EU-land.

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag om, at offentlige virksomheder er undtaget fra indberetningspligt, men tilføjer som noget nyt, at også børsnoterede virksomheder og større hoteller (over 2.000 årlige udlejninger) også undtages fra indberetningspligt. Endelig indfører kompromisforslaget som noget nyt en bagatelgrænse for salg af varer, således at en platform ikke skal indberette oplysninger om brugere, der i et kalenderår både har mindre end 30 salg og samtidig en samlet omsætning, som ikke overstiger 2.000 euro. Der skal således fortsat indberettes oplysninger om brugere, som i et kalenderår har mindre end 30 salg, hvis den samlede omsætning ved disse salg overstiger 2.000 euro.

Som noget nyt sammenlignet med Kommissionens forslag indfører kompromisforslaget desuden regler, der skal hindre, at platforme i tredjelande indberetter dobbelt. Reglerne vedrører platforme, som er etableret i et tredjeland, og som ikke har fast driftssted i EU, men er aktiv i et eller flere EU-lande. Hvis sådanne platforme er etableret i et land, som har indgået aftaler med EU-landene om, at platformene indberetter oplysninger til skattemyndighederne i etableringslandet med henblik på automatisk udveksling med EU-landene, undtages disse platforme fra indberetningspligt i EU. I stedet udveksler etableringslandet de indberettede oplysninger med EU-landene.

Det er dog en forudsætning for undtagelse fra indberetningspligt, at de oplysninger, der indberettes til et tredjeland og efterfølgende udveksles med EU-landene, svarer til de oplysninger, der udveksles efter DAC7. Kommissionen skal ved implementerende retsakter afgøre, om denne forudsætning er opfyldt.

Kompromisforslaget lægger som Kommissionens forslag op til, at de enkelte landes skattemyndigheder pålægges at udveksle de indberettede oplysninger med skattemyndighederne i det EU-land, hvor brugeren, som har salg mv. på de digitale platforme, er hjemmehørende, og – hvis der er tale om udlejning af fast ejendom – med skattemyndighederne i det EU-land, hvor den faste ejendom er beliggende.

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag om, at der skal indføres sanktioner, hvis de digitale platforme ikke lader sig registrere eller ikke indsamler og indberetter de anviste oplysninger. Hvis en platform fra et tredjeland har ladet sig registrere i et EU-land, men efter to påmindelser fortsat ikke opfylder indberetningspligten, skal det EU-land, hvor platformen er registreret, efter kompromisforslaget (i modsætning til Kommissionens forslag) iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at inddrage platformens registrering. Kompromisforslaget anviser også som noget nyt sammenlignet med Kommissionens forslag, at EU-landene skal bestræbe sig på at iværksætte passende og koordinerede handlinger, hvis en platform i et tredjeland ikke har ladet sig registrere i et EU-land og – som sidste udvej – forsøge at forhindre platformen i at operere i EU.

Ændring af de eksisterende bestemmelser om informationsudveksling

Kompromisforslaget adskiller sig i nogle henseender også fra Kommissionens forslag til ændring af de eksisterende bestemmelser i direktivet for administrativt samarbejde.

Præcisering af begrebet "forudsigelig relevans"

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag til en definition af begrebet *forudsigelig relevans* og forslaget om, at et EU-land, der anmoder om oplysninger fra et andet EU-land, skal kunne påvise, at oplysningerne er af *forudsigelig relevans*.

Kompromisforslaget uddyber som noget nyt, at det EU-land, som anmoder om oplysningerne, skal redegøre for det skatteformål, som oplysningerne skal bruges til, og specificere de informationer, der er nødvendige for at administrere eller håndhæve det pågældende EU-lands nationale lovgivning.

Udvidelse af anvendelsesområdet for automatisk informationsudveksling

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag om, at royalties føjes til listen af indkomsttyper, der omfattes af regler for automatisk informationsudveksling.

Tilstedeværelse af embedsmænd fra et EU-land ifm. undersøgelse i et andet EU-land og fælles revision

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag om, at en embedsmand fra et EU-land, som deltager i en kontrol i et andet EU-land, får mulighed for at intervenere.

Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag om fælles revisioner. Bestemmelsen har dog i henhold til kompromisforslaget – af hensyn til de EU-lande, der endnu ikke har sådanne bestemmelser i deres nationale lovgivning – fået en længere implementeringsfrist end de øvrige initiativer i DAC7.

Kompromisforslaget anviser, til forskel fra Kommissionens forslag om ikrafttræden 1. januar 2022, at direktivet skal træde i kraft 1. januar 2023, dog således, at bestemmelsen om fælles revision først træder i kraft 1. januar 2024.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med TEUF art. 115.

Der foreligger endnu ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Grænseoverskridende skatteunddragelse og -undgåelse bekæmpes bedst på EU-niveau og internationalt, hvilket bestyrkes af, at nationale initiativer har vist sig kun at have begrænset effekt. Gennem fælles regulerende tiltag, fx pligt til indberetning af oplysninger, vil man kunne undgå smuthuller for skatteunddragelse og -undgåelse. Regler om udveksling af indberettede oplysninger mellem EU-landene bidrager til et større vidensniveau i de enkelte EU-lande, end der kan opnås gennem nationale regler, hvormed et fælles regelsæt vil være mere effektivt til at bekæmpe skatteunddragelse og -undgåelse end nationale regelsæt. Regeringen vurderer på den baggrund, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Skatteindberetningslovens § 43 indeholder regler om indberetning af deleøkonomiske aktiviteter. Fra 1. januar 2021 omfatter bestemmelsen indberetning af indtægter fra udlejning af fritidsboliger, helårsbolig samt biler, lystbåde og campingvogne mv.

Indberetningspligten omfatter udlejning af såvel danske som udenlandske boliger ejet af danske skatteydere og påhviler den danske virksomhed, som formidler udlejningen. Udenlandske virksomheder, der ikke er indberetningspligtige, kan indberette de samme oplysninger, som er omfattet af indberetningspligten for danske virksomheder.

De danske reglers anvendelsesområde er dog smallere end anvendelsesområdet for DAC7.

Udlejning af anden form for fast ejendom end boliger (fx parkeringspladser og produktionslokaler), salg af varer, tjenesteydelser og udlejning af andre transportmidler end biler, lystbåde og campingvogne (fx fly, cykler og løbehjul) omfattes således ikke af de danske regler. Desuden er det efter de danske regler – i modsætning til DAC7 – frivilligt for udenlandske platforme at indberette.

Det nuværende internationale retsgrundlag for administrativ bistand i skattesager indebærer i visse tilfælde, at udenlandske, færøske eller grønlandske embedsmænd kan være til stede ved Skatteforvaltningens kontrol af fx en dansk virksomhed.

Bestemmelsen i skattekontrollovens § 67 giver udenlandske skattemedarbejdere samme rettigheder og pligter, som Skatteforvaltningens medarbejdere, når de deltager i en skattekontrol på danske områder. Udenlandske embedsmænd har bl.a. samme tavshedspligt om den skattepligtiges økonomiske forhold og skal overholde reglerne i straffelovens 16. kapitel om forbrydelser i offentlig tjeneste og hverv m.v., Bestemmelsen giver dog ikke udenlandske embedsmænd beføjelser til at intervenere i sagsbehandlingen på dansk territorium.

Udveksling af oplysninger med andre landes skattemyndigheder er implementeret i dansk ret ved en henvisning i skattekontrollovens § 66.

Det fremgår af formandskabets kompromisforslag, at DAC7 skal være implementeret i dansk ret, så de nye bestemmelser kan træde i kraft 1. januar 2023.

En gennemførelse af DAC7 vil indebære, at skatteindberetningslovens § 43 vil skulle tilpasses, så de aktiviteter, der vil skulle indberettes oplysninger om efter DAC7, afspejles i skatteindberetningslovens § 43.

Skattekontrollovens § 67 vil skulle ændres, så udenlandske embedsmænd vil kunne deltage aktivt under gennemførelse af en kontrol på dansk territorium.

Der vil skulle indføres sanktioner, som skal anvendes i tilfælde, hvor forpligtelserne efter DAC7 ikke overholdes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende effekt.

For så vidt angår udveksling af oplysninger, vil DAC7 skulle føjes til listen i skattekontrolloven over henvisning til direktiver, hvorefter der skal udveksles oplysninger.

For en mere udførlig beskrivelse af de gældende regler og de nødvendige ændringer af regelsættet henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 18. september 2020.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser (herunder konsekvenser for regioner og kommuner)

I det omfang forslaget reducerer skatteundgåelse og –unddragelse og bidrager til, at de danske skattemyndigheder bedre og mere effektivt kan opkræve skatter, vil det kunne have positive statsfinansielle konsekvenser.

Kommissionen anviser, at forslaget ventes at medføre engangsomkostninger og løbende omkostninger til udvikling og drift af IT-systemer ifm. gennemførelsen af den automatiske indberetning i EU.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Afhængigt af forslagets endelige udformning kan det indebære administrative byrder for erhvervslivet, idet reglerne vil forpligte operatører af digitale platforme til at indberette oplysninger til skattemyndighederne.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (OBR) har vurderet, at direktivforslaget vil medføre administrative konsekvenser på under 4 mio. kr. årligt.

8. Høring

For høringssvar henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat oversendt Folketingets Europaudvalg 18. september 2020.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der har blandt EU-landene været forskellige synspunkter på reglerne for indberetning og udveksling af oplysninger om indtægter via digitale platforme. En gruppe lande har ønsket, at direktivet skulle lægge sig tæt op ad OECD's modelregler, således at der alene skal indberettes om udlejning af fast ejendom og levering af tjenesteydelser. En anden gruppe lande har ønsket, at indberetningspligten har et bredere anvendelsesområde og også omfatter udlejning af transportmidler og salg af varer. Det vurderes sandsynligt, at der blandt EU-landene vil kunne opnås enighed herom. Det skal ses i lyset af, at OECD har utrykt villighed til at genforhandle anvendelsesområdet for OECD-modelreglerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen har en ambitiøs tilgang til bekæmpelse af skatteundgåelse og –unddragelse og er positiv over for direktivforslaget, som giver EU-landenes nationale skattemyndigheder endnu et instrument mod grænseoverskridende skatteundgåelse og mod udhuling af landenes skattegrundlag.

Forslaget kan medvirke til at øge gennemsigtigheden ifm. salg af varer og tjenesteydelser via digitale platforme. Med forslaget øges muligheden for at sikre, at brugere, som har salg på platformene, betaler den korrekte skat.

Forslaget kan i øvrigt have en præventiv effektiv, idet den foreslåede indberetningspligt kan virke afskrækkende på de brugere, der har skattepligtigt salg mv. via digitale platforme, og som overvejer helt eller delvist at undlade at selvangive indtægter forbundet med salget.

Regeringen ønsker et bredt anvendelsesområde, der på linje med det foreslåede medtager samtlige oplysninger, der er relevante for at sikre korrekt beskatning. For at lette byrder for skattemyndighederne støtter regeringen dog, at der for salg af varer indføres en bagatelgrænse, således at mængden af oplysninger om ikke-skattepligtige salg af varer begrænses.

Regeringen støtter forslaget om sanktioner af platforme, som ikke opfylder deres indberetningspligt.

Regeringen har arbejdet aktivt for, at det i forslaget blev uddybet, hvorledes indberetningspligt for platforme etableret i tredjelande uden fast driftssted i EU kan håndhæves effektivt. Derfor støtter regeringen også kompromisforslaget om, at EU skal tilstræbe at iværksætte koordineret handling mod platforme, der er hjemmehørende i tredjelande, som ikke opfylder deres indberetningspligt i EU.

Regeringen kan samlet set støtte kompromisforslaget af 13. november 2020 eller et forslag, der overordnet er på linje hermed.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusioner af 2. juli 2020 med opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til revision af det administrative skattesamarbejde blev 19. maj 2020 forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN 19. maj 2020.

Folketingets Europaudvalg blev senest orienteret om forslag til revision af det administrative skattesamarbejde 30. oktober 2020 forud for ECOFIN 4. november 2020 under "siden sidst".

Der henvises til Skatteministeriets grund- og nærhedsnotat om sagen oversendt til Folketingets Europaudvalg 18. september 2020.

Bilag 1: Revisioner af direktivet om administrativt skattesamarbejde

Siden vedtagelse af direktivet om administrativt samarbejde i 2011, har EU-landene i perioden 2014-2018 mhp. at styrke samarbejdet og øge udvekslingen af informationer vedtaget en række revisioner af direktivet:

- DAC2 implementerer minimumsstandarderne for spontan udveksling af **oplysninger om finansielle konti og renteindtægter** (afskaffelse af bankhemmelighed i EU på basis af en OECD-standard).
- DAC3 indebærer automatisk udveksling af **oplysninger om skatteafgørelser** mellem EU-landenes skattemyndigheder.
- DAC4 implementerer såkaldt **land-for-land-rapportering**, hvor virksomheder pålægges at indberette oplysning om aktiviteter og selskabsskattebetalinger opdelt på de lande, hvor virksomheden er aktiv (BEPS-punkt 13).
- DAC5 giver skattemyndighederne systematisk adgang til den information, som jf. **Hvidvaskdirektivet** skal opbevares eller indberettes til hvidvaskmyndighederne.
- DAC6 pålægger **skatterådgivere** indberetningspligt, når der anvendes skattekonstruktioner med særlige kendetegn, som kan være udtryk for skatteundgåelse. De indberettede oplysninger udveksles automatisk mellem skattemyndighederne (BEPS-punkt 12).

Dagsordenspunkt 2: Fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN ventes 1. december 2020 forelagt en halvårlig fremskridtsrapport fra formandskabet om styrkelse af bankunionen (det styrkede banksamarbejde). Fra dansk side forventer man at kunne tage fremskridtsrapporten til efterretning.

Aktuelt pågår et arbejde blandt EU-landene med at styrke bankunionen, dels på teknisk niveau og dels i den udvidede eurogruppe (uformelle møder for finansministrene fra alle EU-lande). EU-landene drøfter mulighederne for etablering af en sektorfinansieret fælles indskyderforsikringsordning (EDIS) og tiltag til at styrke kreditinstitutters robusthed og mindske risikoen for finansielle kriser. En højniveauarbejdsgruppe ventes i den forbindelse at rapportere til udvidet eurogruppe forud for ECOFIN 1. december 2020. Drøftelserne om styrkelse af bankunionen har i lyset af COVID-19-krisen generelt været sat i bero i 1. halvår 2020, men er genoptaget i 2. halvår 2020 og ventes at fortsætte i 2021.

Evt. konkrete lovgivningsforslag, som drøftelserne måtte munde ud i, vil skulle fremsættes og drøftes i de sædvanlige EU-lovgivningsprocesser, og vil i den forbindelse skulle behandles formelt i ECOFIN på et senere tidspunkt.

Fremskridtsrapporten til ECOFIN redegør for status for arbejdet med at styrke bankunionen.

Der henvises i øvrigt til samlenotat om fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen oversendt til Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN 5. december 2019.

2. Baggrund

Bankunionen består af et fælles tilsyn ("Single Supervisory Mechanism" – SSM) i regi af Den Europæiske Centralbank, ECB, samt en fælles afviklingsmyndighed ("Single Resolution Mechanism/Board" – SRM/SRB), herunder en sektorfinansieret afviklingsfond ("Single Resolution Fund" – SRF). Bankunionen er i funktion. Eurolandene deltager i bankunionen og ikke-eurolande kan vælge at deltage. Siden juli 2020 har ikke-eurolandene Bulgarien og Kroatien deltaget i bankunionen.

Kommissionen foreslog i 2015 en sektorfinansieret fælles indskyderforsikringsordning ("European Deposit Insurance Scheme" – EDIS) i bankunionen. ECOFIN vedtog i juni 2016, at politiske drøftelser om EDIS først indledes, når der er sket tilstrækkelige fremskridt med risikoreduktion i kreditinstitutterne, dvs. tiltag til at forbedre institutternes robusthed og reducere risikoen for kriser (risikoreduktions tiltag). EDIS vil alene omfatte bankunionens deltagerlande, mens risikoreduktions tiltag er finansiel regulering, der generelt vil gælde for alle EU-lande og ikke kun for lande i bankunionen. EDIS og risikoreduktionstiltag indgår i bredere drøftelser om en styrkelse af bankunionen.

På det udvidede eurotopmøde i december 2018 besluttede man at nedsætte en høj-niveauarbejdsgruppe ("High Level Working Group" – HLWG), som skal skabe fremskridt mod etableringen af EDIS sammen med risikoreduktionstiltag. HLWG rapporterer til EU-landenes finansministre i udvidet eurogruppe.

Drøftelserne blandt EU-landene om at styrke bankunionen finder også sted i en arbejdsgruppe i Rådet ("Ad Hoc Working Party on the Strengthening of the Banking Union" – AHWP) samt i en arbejdsgruppe i Kommissionen ("Expert Group on Banking, Payments and Insurance" – EGBPI).

COVID-19-krisen har i 1. halvår 2020 generelt betydet, at arbejdet i 1. halvår 2020 med at styrke bankunionen har været sat i bero. Arbejdet er genoptaget på teknisk niveau i 2. halvår 2020.

Rådets formandskab ventes i forbindelse med ECOFIN 1. december 2020 at fremlægge en fremskridtsrapport om styrkelse af bankunionen.

3. Formål og indhold

EU-landenes tekniske drøftelser som led i styrkelsen af bankunionen handler bl.a. om krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter, regulering af institutternes beholdninger af statsobligationer ("Regulatory Treatment of Sovereign Exposures" – RTSE) og andre tiltag til sikring af finansiell stabilitet, samt EDIS.

Der arbejdes derudover på at færdiggøre en reform af eurolandenes lånefacilitet, ESM, og en tidlig indførelse af en fælles offentlig bagstopper, der i sidste ende kan yde lån til bankunionens sektorfinansierede afviklingsfond, SRF, afhængig af fremskridt med risikoreduktion.

I 2. halvår 2020 har man drøftet rammerne for krisehåndtering af nødlidende institutter samt en færdiggørelse af ESM-reformen og en tidlig indførelse af bagstopperen for afviklingsfonden SRF. Man har også drøftet emnerne om regulering af statseksponeringer og finansiell stabilitet samt EDIS, *jf. bilag 1*.

Drøftelserne om styrkelse af bankunionen ventes at fortsætte i 2021. Der er endnu ikke enighed om konkrete nye tiltag.

Krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter

Det drøftes, hvordan de fælles europæiske rammer for at håndtere nødlidende kreditinstitutter kan styrkes. Disse rammer består i EU's krisehåndteringsdirektiv (BRRD) for alle EU-lande og forordningen om afviklingsmekanismen for bankunionens deltagerlande (SRM-forordningen). Rammerne for krisehåndtering og eventuelle ændringer heri omfatter i udgangspunktet alle EU-lande.

Drøftelserne om at styrke de europæiske rammer for krisehåndtering omfatter en række sammenhængende emner, herunder:

- **Styrkelse af de fælles EU-rammer for krisehåndtering af nødlidende kreditinstitutter (BRRD/SRM-forordningen):** Det afgørende kriterie for, om krisehåndtering af nødlidende institutter sker inden for rammerne af de fælles europæiske regler i BRRD/SRM-forordningen er, om afviklingsmyndigheden (SRB i bankunionen og nationale myndigheder i lande udenfor bankunionen) vurderer, at et institut er i ”offentlighedens interesse” at krisehåndtere (”Public Interest Assessment” – PIA). I så fald krisehåndteres instituttet inden for rammerne af BRRD/SRM-forordningen, herunder forordningernes regler for, at aktionærer og kreditorer i nødlidende institutter bærer tab (bail-in). Alternativt håndteres instituttet iht. nationale regler og procedurer for insolvens i det land, hvor instituttet er hjemmehørende.
 - Drøftelserne handler om, hvorvidt kriteriet for at krisehåndtere nødlidende institutter inden for rammerne af i BRRD/SRM-forordningen skal ændres og evt. udvides, så flere nødlidende institutter kan forventes håndteret inden for disse fælleseuropæiske rammer, frem for nationale insolvensrammer.

- **Krisehåndtering af mellemstore og små kreditinstitutter,** som ikke anses for at være i offentlighedens interesse at krisehåndtere inden for rammerne af BRRD/SRM-forordningen:
 - Drøftelserne handler om, hvorvidt der skal indføres et nyt fælleseuropæisk regime for krisehåndtering af mellemstore og mindre kreditinstitutter, som ikke krisehåndteres inden for rammerne af BRRD/SRM-forordningen, og hvordan regimet i givet fald skal udformes, herunder ift. regler for at aktionærer og kreditorer i nødlidende institutter bærer tab (bail-in).
 - Drøftelserne vedrører desuden mulig yderligere harmonisering af EU-landenes nationale regler for insolvensbehandling af nødlidende institutter, herunder vedr. kreditorhierarki (dvs. rækkefølgen i hvilken kreditorer i nødlidende institutter bærer tab).
 - Drøftelserne vedrører også rammerne for brug af indskydergarantifonde til krisehåndtering, dvs. i hvilke situationer der nærmere kan gøres brug af indskydergarantifonde til at understøtte krisehåndtering af et institut i problemer.

- **Konsistent anvendelse af krisehåndteringsværktøjer** inden for rammerne af BRRD/SRM-forordningen og indskydergarantidirektivet (DGSD):
 - Drøftelserne vedrører bl.a. tilsynsmyndighedernes værktøjer til tidlig indgriben, dvs. indgriben mens et institut stadig er levedygtigt (og ikke nødlidende), men hvor instituttets situation gradvist forværres. Sådanne værktøjer kan fx være iværksættelse af hele eller dele af et instituts genopretningsplan, krav om ændring af forretningsstrategi, udskiftning af ledelse og indsættelse af administrator.

- **Rammerne for brug af offentlige midler til krisehåndtering.** EU's statsstøtteregele indeholder krav om, at aktionærer og kreditorer skal bære tab, før der kan gives statsstøtte ifm. krisehåndtering af kreditinstitutter, men indeholder ikke som BRRD/SRM-forordningen et konkret krav om at aktionærer og kreditorer skal bære tab på mindst 8 pct. af et nødlidende instituts passiver (bail-in), førend der kan gøres brug af en afviklingsfond til at gøre instituttet solvent igen (til at dække tab og rekapitalisering).
 - Det drøftes bl.a., om Kommissionens meddelelse fra 2013 om EU-rammerne for statsstøtte til kreditinstitutter ("Banking Communication") skal ændres, så reglerne for at aktionærer og kreditorer i nødlidende institutter bærer tab skal være mere ensartede, uanset om institutterne krisehåndteres inden for BRRD/SRM-forordningen eller inden for nationale insolvensrammer og statsstøtteregele.

- **Tiltag til at styrke kreditinstitutters grænseoverskridende aktiviteter på tværs af det indre marked (integration):**
 - Drøftelserne handler blandt andet om, hvorvidt balancen mellem kompetencer til tilsyns- og afviklingsmyndigheder i EU-landene skal ændres i retning af flere kompetencer til hjemlande ("home" – det land hvor et institut er hjemmehørende) og færre kompetencer til værtslande ("host" – det land hvor et institut har et datterselskab). Det kaldes home-host-balancen. Det kan fx vedrøre kompetencer vedr. tilsyn og regulering af kreditinstitutters kapital og likviditet samt afvikling, herunder krav til nedskrivningsegne passiver i kreditinstitutter (MREL). Det drøftes, om værtslandene så til gengæld skal have nogle sikkerhedsmekanismer ("safeguards"), som kan værne dem mod utilsigtede konsekvenser af en ændret home-host-balance.

Reform af eurolandenes lånefacilitet og fælles offentlig bagstopper for afviklingsfonden

EU-landene arbejder på at færdiggøre en reform af eurolandenes fælles lånefacilitet, ESM, der blev indgået aftale om i juni 2019. Der sigtes på en endelig aftale om reformen i år. Derefter skal eurolandene nationalt ratificere en ændring af ESM-traktaten.

Et centralt nyt element i ESM-reformen er en fælles offentlig bagstopper for bankunionens sektorfinansierede fælles afviklingsfond, SRF. Bagstopperen skal kunne yde midlertidige lån til SRF, efter at et nødlidende instituts aktionærer og kreditorer har båret tab (bail-in) og midlerne i SRF er opbrugt. Lån skal altid tilbagebetales, således at bagstopperen er finanspolitisk neutral på mellemlang sigt.

Ikke-eurolande, som vælger at deltage i bankunionen, vil kunne deltage i bagstopperen på ligeværdige vilkår med eurolande via bilaterale kreditlinjer, som også er lån, der altid skal tilbagebetales.

Bagstopperen skal senest være etableret i 2024. Den kan indføres tidligere afhængig af fremskridt med risikoreduktion, særligt kreditinstitutternes opbygning af nedskrivningseggede passiver (så aktionærer og kreditorer kan bære tab i afviklingssituationer – bail-in) og reduktion af misligholdte lån (NPL) i institutterne.

Der skal efter planen i år træffes politisk beslutning om evt. tidlig indførelse af bagstopperen i 2022. Det skal ske på baggrund af en rapport fra EU-institutionerne (Kommissionen, den fælles afviklingsmyndighed (SRB) og den fælles tilsynsmyndighed (SSM)) om status på kreditinstitutters robusthed og risici.

Der er ifm. en evt. indførelse af bagstopperen for 2024 aftalt en ændring af en mellemstatslig aftale om afviklingsfonden, SRF ("Intergovernmental Agreement on Single Resolution Fund" – IGA). IGA'en fastlægger rammerne for kreditinstitutters bidrag til afviklingsfonden SRF, så fonden gradvist opbygges og fondens nationale afdelinger fusioneres (mutualiseres) i perioden 2016-23. Ændringen indebærer, at SRF i overgangsperioden vil have flere ressourcer til rådighed til krisehåndtering af et nødlidende institut, uanset i hvilket deltagerland det nødlidende institut er hjemmehørende, end under den nuværende IGA. Der er tale om fremskyndelse af en ændring, som under alle omstændigheder vil gælde efter overgangsperioden, dvs. fra 2024. Ændringsaftalen skal ratificeres nationalt i bankunionens deltagerlande.

Udvidet eurogruppe ifm. ECOFIN 1. december 2020 ventes at tage stilling til en evt. tidlig indførelse af bagstopperen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om fremskridtsrapporten.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv konsekvenser for gældende dansk ret. Tiltag vedr. finansiel regulering for alle EU-lande, som drøftes i sammenhæng med styrkelsen af bankunionen, kan have konsekvenser for gældende dansk ret. Det vil afhænge af udformningen af de enkelte tiltag.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv statsfinansielle konsekvenser.

Samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

ECOFIN's drøftelse af status for bankunionen har ikke i sig selv samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Tiltag til at styrke bankunionen kan have sådanne konsekvenser. Det vil afhænge af udformningen af det enkelte tiltag.

8. Høringer

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage fremskridtsrapporten til efterretning og støtte et videre arbejde med muligheder for at styrke bankunionen.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at kunne tage fremskridtsrapporten til efterretning. Regeringen støtter generelt arbejdet med at styrke bankunionen.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der henvises til tidligere forelæggelser vedr. styrkelse af bankunionen, senest ifm. ECOFIN 5. december 2019.

Bilag 1: Regulering af statseksponeringer mv. samt EDIS

Regulering af statseksponeringer og finansiel stabilitet ("safe asset")

Kreditinstitutters statseksponeringer (beholdninger af statsobligationer) opnår i dag en særbehandling i reguleringen (i EU's kapitalkravsforordning), hvor der som hovedregel ikke er krav til institutterne om kapital til at modstå tab på statseksponeringerne eller grænser for, hvor store statseksponeringerne må være.

Det drøftes, om den nuværende regulering af institutternes statseksponeringer skal ændres i retning af en mere risikobaseret tilgang ift. statseksponeringerens størrelse ('koncentrationsrisiko') og evt. ift. risikoen ved enkelte statseksponeringer ('kreditrisiko'). En reform af reguleringen af statseksponeringer vil i udgangspunktet gælde for alle EU-lande.

I sammenhæng hermed drøftes, om der bør etableres et såkaldt sikkert aktiv ("safe asset"), dvs. et finansielt aktiv med lav risiko, som institutterne kan investere i som et alternativ til statseksponeringer mod deres hjemland. Drøftelserne er endnu på et tidligt stadie. Et sikkert aktiv kan afhængig af udformning indebære både en større eller mindre grad af risikodeling på tværs af deltagende lande. Et evt. sikkert aktiv ventes i udgangspunktet alene at omfatte eurolande.

Fælles indskydergaranti, EDIS

EU-landene drøfter, om der skal være en fælles indskydergarantiordning i bankunionen, og om der fortsat skal være nationale indskydergarantiordninger, samt hvordan sammenhænge mellem disse ordninger i givet fald skal være.

Man drøfter hvordan indledende faser af EDIS kan se ud, og hvordan en endelig løsning for EDIS kan udformes og indføres, samt hvordan EDIS kan etableres i sammenhæng med risikoreduktionstiltag. Det er endnu uklart, hvad der vil kunne opnås enighed om.

Fælles for alle de drøftede modeller for en indledende fase af EDIS er, at der alene ydes likviditetsstøtte og ikke tabsdeling. Et spørgsmål er, om man efter en mulig første fase med likviditetsdækning skal gå over til fuld risikodeling mellem deltagerlandenes institutter, hvor der etableres en egentlig fælles indskydergaranti, som både kan dække likviditet og tab.

Både likviditets- og tabsdækning er en del af Kommissionens 2015-forslag. Videre drøftelser på teknisk niveau i Rådet af Kommissionens EDIS-forslag afventer drøftelserne i højniveauarbejdsgruppen.

Dagsordenspunkt 3: Det europæiske semester: Kommissionens varslingsrapport, udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 samt efterårsprognose 2020

KOM(2020)745 og KOM(2020)746

1. Resume

Kommissionen ventes på ECOFIN 1. december 2020 at præsentere en pakke med Kommissionens varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer og Kommissionens udkast til Rådets økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021. Pakken supplerer Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst for 2021, der blev offentliggjort 17. september 2020, og indleder det europæiske semester for 2021. Kommissionen ventes på ECOFIN også at præsentere deres økonomiske efterårsprognose af 5. november 2020.

Kommissionens varslingsrapport udpeger EU-lande, der har eller risikerer at udvikle makroøkonomiske ubalancer. Anbefalingerne til euroområdet som helhed har til formål at styrke koordinationen af den økonomiske politik i eurolandene. Eurolandene skal således tage højde for euroområdeanbefalingerne i deres nationale reformprogrammer, stabilitetsprogrammer og genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten, som fremlægges senest i april 2021.

ECOFIN ventes at vedtage rådskonklusioner om varslingsrapporten på ECOFIN 19. januar 2021, hvor også anbefalingerne til euroområdet som helhed ventes vedtaget.

2. Baggrund

EU-samarbejdet om den bredere økonomiske politik følger en årlig procedure ("det europæiske semester"), hvor EU-landene drøfter de økonomisk-politiske udfordringer og den økonomiske politik i de enkelte EU-lande samt euroområdet og EU som helhed. Proceduren for makroøkonomiske ubalancer er også forankret i semesteret og skal identificere eventuelle ubalancer i EU-landene, fx tab af konkurrenceevne, uholdbare løn- og prisudviklinger, for høj privat og offentlig gæld mv.

Kommissionen offentliggjorde 17. september 2020 *Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst* ("Annual Sustainable Growth Strategy", ASGS), der indledte det europæiske semester for 2021. ASGS skitserer de overordnede økonomisk-politiske udfordringer og prioriteter for EU-landene, herunder også den overordnede strategiske retning for implementeringen af genopretningsfaciliteten. ASGS'en fastsætter konkrete fire prioriteter for det økonomisk-politiske samarbejde i 2021: 1) bæredygtighed, 2) produktivitet, 3) social retfærdighed og 4) makroøkonomisk stabilitet.

I tillæg til ASGS har Kommissionen 18. november 2020 offentliggjort sin *varslingsrapport under proceduren for makroøkonomiske ubalancer* samt *udkast til Rådets økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021*.

Rådets økonomisk-politiske anbefalinger til euroområdet som helhed har til formål at styrke koordinationen af den økonomiske politik i eurolandene. Eurolandene skal tage højde for euroområdeanbefalingerne i deres nationale reformprogrammer, stabilitetsprogrammer samt genopretningsplaner under genopretningsfaciliteten, jf. nedenfor. anbefalingerne til euroområdet forventes godkendt på ECOFIN 19. januar 2021. Herefter ventes de tiltrådt af DER 25.-26. marts 2021, før de formelt ventes vedtaget af Rådet. anbefalingerne til euroområdet som helhed godkendes og vedtages alene af eurolandene (og gælder kun eurolandene).

Varslingsrapporten offentliggøres som led i *Makroudbalanceproceduren* ('*Macroeconomic Imbalance Procedure*', MIP), der udgør rammen for samarbejdet i EU om systematisk overvågning af makroøkonomiske ubalancer, og som er integreret i det europæiske semester. Formålet er på et tidligt tidspunkt at kunne identificere og forebygge potentielle skadelige interne og eksterne økonomiske ubalancer, som er ved at udvikle sig, og at kunne gribe ind over for ubalancer, der har materialiseret sig, med henblik på at korrigere disse. MIP'en operationaliseres via en varslingsmekanisme med et 'scoreboard' bestående af et antal økonomiske indikatorer, som skal give en indledende indikation på ubalancer.

Kommissionens varslingsrapport ('*Alert Mechanism Report*', AMR) for 2021 vil indeholde værdier for de indikatorer, som udgør scoreboardet. Rapporten vurderer indikatorernes udvikling i alle EU-lande og identificerer de lande, som har ubalancer eller risikerer at opbygge ubalancer.

Efterfølgende vil Kommissionen, på baggrund af Rådets drøftelse af varslingsrapporten, fortage en dybdegående analyse af de lande, som vurderes at have ubalancer eller at risikere at opbygge ubalancer. De dybdegående analyser offentliggøres som en del af Kommissionens vurderinger af landenes konvergens- og stabilitetsprogrammer. I kraft af disse dybdegående analyser gennemføres efterfølgende en grundigere vurdering af, i hvilket omfang det pågældende land er påvirket af ubalancer og af disses karakter og risici.

Kommissionens dybdegående analyser vil kunne give anledning til henstillinger om at korrigere ubalancerne (makroudbalanceprocedurens korrigerende del), afhængigt af de identificerede ubalancers karakter.¹

3. Formål og indhold

På ECOFIN 1. december 2020 ventes en præsentation og en indledende drøftelse af Kommissionens varslingsrapport og Kommissionens forslag til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021. Kommissionen ventes også at benytte anledningen til at præsentere sin økonomiske efterårsprognose af 5. november 2020.

¹ Hvis der vurderes at foreligge uforholdsmæssigt store ubalancer, kan der således åbnes en procedure, hvor Rådet efter et forslag fra Kommissionen vedtager en henstilling til det pågældende land om at korrigere disse ubalancer. I opfølgningen på en henstilling skal det pågældende land fremlægge handlingsplaner, og Rådet skal løbende tage stilling til, hvorvidt det pågældende land har taget effektive tiltag mhp. korrektion af ubalancerne. Makroudbalanceproceduren har endnu ikke været benyttet til at give henstillinger om korrektion af ubalancer.

ECOFIN skal ikke vedtage konklusioner om varslingsrapporten på dette rådsmøde, men ventes at gøre dette ifm. ECOFIN 19. januar 2021, hvor eurolandene også ventes at godkende anbefalinger til euroområdet som helhed.

Kommissionens varslingsrapport 2021

Kommissionens varslingsrapport præsenterer en række økonomiske indikatorer, som skal give en indledende indikation af makroøkonomiske ubalancer.

Kommissionen udpeger 12 lande til dybdegående analyser i varslingsrapporten for 2021. Det er tale om de samme 12 lande, der vurderedes at have ubalancer i de dybdegående analyser under makroudbalanceproceduren for 2020 (Tyskland, Irland, Spanien, Nederlandene, Sverige, Frankrig, Kroatien, Italien, Portugal, Cypern, Rumænien og Grækenland).

Kommissionen vurderer, at der ikke skal udarbejdes en dybdegående analyse af Danmark. Kommissionen bemærker om Danmark, at indikatorerne vedrørende betalingsbalancen og den private gæld indikerer risici, samt at stigende huspriser udviste begrænsede risici før COVID-19-krisen. Kommissionen bemærker også, at COVID-19-krisen kan medføre en højere privat gældskvote. Kommissionen vurderer dog, at en samlet vurdering af den danske økonomi ikke giver anledning til en dybdegående analyse. Danmark er således ikke påvirket af ubalancer i makroudbalanceprocedurens forstand. Dette er på linje med Kommissionens vurdering af Danmark de seneste syv år.

Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021

Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 afspejler generelt prioriteterne i Kommissionens årlige strategi for bæredygtig vækst af 17. september 2020 (ASGS).

Der lægges bl.a. vægt på, at eurolandene fortsat bør gennemføre midlertidige og målrettede tiltag, der minimerer de økonomiske og finansielle konsekvenser af COVID-19-krisen. Finanspolitikkerne bør være differentierede afhængigt af landenes konkrete situationer. Når omstændighederne tillader det, bør fokus rettes mod at sikre sunde og holdbare mellemfristede finanspolitikker. Eurolandene anbefales også at sikre, at genopretningen bidrager til en fair og inklusiv grøn og digital omstilling, ligesom det anbefales at gennemføre tiltag, der generelt bidrager til velfungerende økonomier og omstilling i forlængelse af krisen, herunder vedr. arbejdsmarkeder (bl.a. ift. ordentlige arbejdsforhold og efteruddannelse), offentlig administration og investeringer.

Anbefalingerne lægger også op til, at der skal ske fremskridt med en OECD-aftale om digital beskatning senest i juni 2021, og at der skal gøres yderligere fremskridt overfor aggressiv skatteplanlægning, ligesom skattesystemerne bør understøtte den grønne omstilling.

Det anbefales desuden at mindske administrative byrder, effektivisere den offentlige administration og forbedre insolvensprocedurer samt at sikre den finansielle stabilitet i lyset af krisen.

Endeligt anbefales det at styrke ØMU'en yderligere, herunder via videre arbejde med bl.a. bankunionen og kapitalmarkedsunionen, hvilket også skal bidrage til at styrke euroens rolle i det internationale økonomiske system.

Kommissionens økonomiske efterårsprognose 2020

Kommissionen ventes på ECOFIN 1. december 2020 også at præsentere deres økonomiske efterårsprognose af 5. november 2020.

I efterårsprognosen skønnes et fald i BNP i EU og euroområdet på 7,4 hhv. 7,8 pct. i 2020 efterfulgt af en genopretning med vækst på 4,1 hhv. 4,2 pct. i 2021 og 3,0 pct. i 2022, *jf. tabel 1*. For Danmark skønner Kommissionen et fald i BNP på 3,9 pct. i 2020 efterfulgt af en genopretning med vækst på 3,5 pct. i 2021 og 2,4 pct. i 2022. Kommissionen opjusterer dermed sit vækstskøn for 2020 i EU (0,9 pct.-point) og i Danmark (1,3 pct.-point) ift. sommerprognosen af juli 2020, og nedjusterer vækstskønnet for 2021 i EU (-1,7 pct.-point) og Danmark (-0,8 pct.-point).

Opjusteringen for 2020 skal ses i sammenhæng med, at genopretningen internationalt har udviklet sig bedre end ventet i sommer. Nedjusteringen i 2021 er bl.a. et resultat af, at genopretningen nu ventes at blive langsommere og mere gradvis, hvilket blandt andet skal ses i lyset af, at pandemien er blusset op igen i mange lande i løbet af efteråret med fornyede restriktioner til følge. Der er generelt stor usikkerhed om de økonomiske udsigter, som i høj grad vil afhænge af udviklingen i pandemien og fremskridt med at udvikle og distribuere en vaccine.

Tabel 1

BNP-skøn for udvalgte økonomier i Kommissionens efterårsprognose og sommerprognose 2020

	Kommissionens efterårsprognose, november 2020			Kommissionens sommerprognose, juli 2020	
	2020	2021	2022	2020	2021
Realvækst, pct.					
EU	-7,4	4,1	3,0	-8,3	5,8
Euroområdet	-7,8	4,2	3,0	-8,7	6,1
Tyskland	-5,6	3,5	2,6	-6,3	5,3
Frankrig	-9,4	5,8	3,1	-10,6	7,6
Italien	-9,9	4,1	2,8	-11,2	6,1
Spanien	-12,4	5,4	4,8	-10,9	7,1
Nederlandene	-5,3	2,2	1,9	-6,8	4,6
Danmark	-3,9	3,5	2,4	-5,2	4,3
Sverige	-3,4	3,3	2,4	-5,3	3,1

Kilde: *European Economic Forecast, Autumn 2020, november 2020, European Economic Forecast, Summer 2020, juli 2020 og European Economic Forecast, Spring 2020, maj 2020.*

Kommissionen bemærker i efterårsprognosen, at finanspolitikken er blevet lempet markant i 2020 som følge af støttetiltag for at afbøde konsekvenserne af COVID-19-pandemien. Det har været med til at begrænse tilbageslaget og de negative konsekvenser heraf. Kommissionen antager at støttetiltagene gradvist vil blive udfaset i 2021. Tilbageslaget og de finanspolitiske lempelser indebærer, at de offentlige finanser generelt svækkes kraftigt. For EU som helhed skønnes det offentlige underskud at stige fra 0,4 pct. af BNP i 2019 til 8,6 pct. af BNP i 2020, mens det offentlige underskud for euroområdet som helhed skønnes at stige fra 0,6 pct. af BNP til 8,8 pct. af BNP i 2020, *jf. tabel 2*.

Underskuddene i både EU og euroområdet mindskes gradvist i 2021 og 2022 under antagelse af, at den økonomiske genopretning fortsætter samtidig med, at de finanspolitiske lempelser og støttetiltag gradvist udfases. Der vil dog fortsat være betydelige underskud og gældskvoter i mange lande. Underskuddet i EU ventes således i gennemsnit at være 4,5 pct. af BNP i 2022, mens gælden i gennemsnit ventes at ligge på knap 95 pct. af BNP i 2022.

Tabel 2**Skøn for offentlige finanser for udvalgte økonomier i Kommissionens efterårsprognose 2020**

Pct. af BNP	Offentlig saldo				Strukturel saldo				Offentlig gæld			
	2019	2020	2021	2022	2019	2020	2021	2022	2019	2020	2021	2022
EU	-0,5	-8,4	-6,1	-4,5	-1,3	-4,8	-4,2	-3,5	79,2	93,9	94,6	94,9
Euroområdet	-0,6	-8,8	-6,4	-4,7	-1,3	-4,8	-4,3	-3,7	85,9	101,7	102,3	102,6
Tyskland	1,5	-6,0	-4,0	-2,5	0,9	-3,4	-2,7	-1,9	59,6	71,2	701,1	69,0
Frankrig	-3,0	-10,5	-8,3	-6,1	-3,3	-5,1	-5,7	-4,8	98,1	115,9	117,8	119,4
Italien	-1,6	-10,8	-7,8	-6,0	-1,9	-5,8	-5,0	-4,3	134,7	159,6	159,5	159,1
Spanien	-2,9	-12,2	-9,6	-8,6	-4,0	-6,0	-6,0	-7,2	95,5	120,3	122,0	123,9
Nederlandene	1,7	-7,2	-5,7	-3,8	0,3	-4,6	-3,9	-2,7	48,7	60,0	63,5	65,9
<i>Danmark</i>	3,8	-4,2	-2,5	-1,9	3,5	-0,4	-0,4	0,0	33,3	45,0	41,1	40,9
Sverige	0,5	-3,9	-2,5	-1,4	0,4	-1,4	-0,9	-0,2	35,1	39,9	40,5	40,3

Kilde: European Economic Forecast, Autumn 2020, november 2020.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om Kommissionens varslingsrapport og forslag til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Økonomiske konsekvenser

Kommissionens præsentation af Kommissionens varslingsrapport og forslag til anbefalinger til euroområdet som helhed for 2021 og den efterfølgende drøftelse vil ikke i sig selv have samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Det makroøkonomiske samarbejde og overvågning under det europæiske semester, vil kunne have positive samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser, i det omfang det bidrager til at understøtte bæredygtig vækst og beskæftigelse i EU-landene.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes at tage Kommissionens præsentation af Kommissionens varslingsrapport, Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed samt Kommissionens efterårsprognose 2020 til efterretning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil tage Kommissionens præsentation af varslingsrapporten, udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed samt efterårsprognosen 2020 til efterretning.

Regeringen noterer sig, at Kommissionen ikke har til hensigt at udarbejde en ny dybdegående analyse af Danmark under makroudbalanceproceduren og noterer sig Kommissions vurdering af, at 12 lande har eller risikerer at få makroøkonomiske ubalancer. Regeringen støtter generelt en effektiv implementering af makroudbalanceproceduren mhp. at EU-lande med ubalancer kan få reduceret disse, så svage konjunkturer og økonomiske tilbageslag i enkelte lande ikke medfører kriser i hele EU med vidtrækkende konsekvenser for de europæiske borgere, herunder ikke mindst de dårligst stillede.

Regeringen noterer sig Kommissionens udkast til anbefalinger til euroområdet som helhed. Regeringen er tilfreds med, at det understreges, at arbejdet med styrke euroens internationale rolle skal ske under hensynstagen til det indre marked og på en åben og transparent måde ift. ikke-eurolande. En række af de øvrige nævnte anbefalinger, fx opfordringen til at arbejde videre med ØMU'en og kapitalmarkedsunionen, vurderes at være relevante for alle EU27-lande og ikke blot for eurolandene.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 4: Rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen

KOM-dokument foreligger ikke.

1. Resume

ECOFIN ventes 1. december 2020 at beslutte rådskonklusioner om nye tiltag, der skal styrke EU's kapitalmarkedsunion.

Kapitalmarkedsunionen har til formål at udvikle EU-landenes finansielle markeder og derved gøre det lettere og mere attraktivt for virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, husholdninger og institutionelle investorer (fx pensionselskaber) at opnå finansiering og investere på tværs af EU-landene. Det skal styrke EU-landenes økonomier, fremme investeringer og skabe arbejdspladser, bl.a. inden for den grønne omstilling.

Rådskonklusionerne bygger bl.a. på Kommissionens nye handlingsplan fra september 2020, der blev drøftet på ECOFIN 6. oktober 2020, samt rådskonklusioner om kapitalmarkedsunionen vedtaget på ECOFIN 5. december 2019.

Der ventes på ECOFIN 1. december 2020 generel opbakning fra landene til rådskonklusionerne og det videre arbejde med kapitalmarkedsunionen. Kommissionen ventes i opfølgning på konklusionerne at fremsætte konkrete forslag fra første halvår af 2021 og løbende de følgende tre år. Forslagene skal derefter vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet.

Regeringen støtter generelt formålet med kapitalmarkedsunionen, og at arbejdet har et stærkt fokus på bæredygtige investeringer og digitalisering af finansielle tjenesteydelser. Regeringen kan støtte rådskonklusioner på linje med det aktuelle udkast. Konklusionsudkastet imødekommer generelt danske prioriteter, herunder vægt på et højt niveau for investorbeskyttelse samt øgede investeringer i den bæredygtige omstilling. Regeringen vil tage stilling til konkrete forslag fra Kommissionen, når de måtte blive fremsat.

2. Baggrund

Kommissionen, EU-landene og Europa-Parlamentet har de senere år arbejdet på at fremme en kapitalmarkedsunion ("Capital Markets Union" – CMU) i form af en styrkelse af det finansielle indre marked for alle EU-lande.

Kapitalmarkedsunionen er en samlebetegnelse for forskellige lovmæssige tiltag og øvrige tiltag for alle EU-lande, der har til formål at udvikle landenes finansielle markeder og gøre det lettere og mere attraktivt for virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder (SMV'er), husholdninger og institutionelle investorer (fx pensionselskaber) at opnå finansiering og investere på tværs af EU-landene. Det skal styrke EU-landenes økonomier, fremme investeringer og skabe arbejdspladser, bl.a. inden for den grønne omstilling.

Kommissionen offentliggjorde 24. september 2020 en ny handlingsplan, der rummer i alt 16 klynger af forslag, jf. bilag 1. Tiltagene indebærer flere kommende lovforslag samt andre initiativer, der skal understøtte tre overordnede målsætninger:

- 1) fremme finansiering af virksomheder.
- 2) gøre det mere attraktivt for EU-borgere at opspare og investere langsigtet.
- 3) integrere de nationale kapitalmarkeder og derved fremme et sammenhængende indre marked for kapitalinvesteringer.

I handlingsplanen skriver Kommissionen, at de første tiltag ventes fremsat i første halvår af 2021, og derefter vil de løbende kunne blive præsenteret over de følgende tre år. Flere tiltag indebærer en gennemgang af eksisterende lovgivning med henblik på mulige forslag til revisioner af aktuel lovgivning eller nye lovforslag.

Kommissionens handlingsplan bygger i stort omfang på anbefalingerne fra et såkaldt højniveauforum nedsat af Kommissionen og bestående af eksperter, der havde til formål at anbefale nye tiltag. Højniveauforummet offentliggjorde 10. juni 2020 sin rapport med klynger af anbefalede tiltag, hvoraf flere er indarbejdet i Kommissionens handlingsplan. Derudover bygger handlingsplanen på rådskonklusioner vedtaget på ECOFIN 5. december 2019, samt tidligere handlingsplaner for kapitalmarkedsunionen fra 2015 og 2017.

Handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen skal derudover ses i sammenhæng med Kommissionens handlingsplan for digitalisering af finansielle tjenesteydelser også fremsat 24. september 2020 og en handlingsplan for bæredygtig finansiering, der ventes offentliggjort primo 2021.

Det videre arbejde med kapitalmarkedsunionen er aktualiseret i lyset af COVID-19-krisen, hvor fremskridt med kapitalmarkedsunionen kan bidrage til den økonomiske genopretning efter krisen.

Lovforslag fra Kommissionen skal som udgangspunkt vedtages af både Rådet og Europa-Parlamentet efter den almindelige EU-lovgivningsprocedure.

3. Formål og indhold

ECOFIN skal 1. december 2020 beslutte rådskonklusioner for det fremadrettede arbejde med kapitalmarkedsunionen, herunder kommende lovforslag.

Udkastet til rådskonklusioner udtrykker bl.a. følgende (prioriteret uddrag):

Generelt

- **Støtte til arbejdet:** Rådet støtter generelt arbejdet med kapitalmarkedsunionen og den nye handlingsplan fra Kommissionen. Det understreges, at et konkurrencedygtigt og attraktivt indre marked for kapitalinvesteringer er uundværligt for at understøtte Europa i den globale konkurrence for økonomiske ressourcer og dermed sikre arbejdspladser og vækst.

- **Robusthed og lokal udvikling:** Arbejdet med at udvikle kapitalmarkedsunionen skal sikre, at EU i fremtiden ikke vil være stærkt afhængigt af kun ét finansielt marked. Derudover hænger udviklingen af kapitalmarkedsunionen sammen med den videre udvikling af de lokale og regionale kapitalmarkeder i EU-landene.
- **Et alternativ til banker:** Kapitalmarkedsunionen skal sikre private aktørers adgang til flere finansieringskilder inden for EU for dermed at styrke risikodeling mellem de private aktører og begrænse de private aktørers afhængighed af finansiering fra banker. Samtidig har EU fortsat brug for stærke og globalt konkurrencedygtige banker.
- **Bæredygtighed og digital finansiering:** Det understreges, at udviklingen af kapitalmarkedsunionen og nye tiltag skal tage højde for det parallelle arbejde med Kommissionens pakke for digital finansiering samt den kommende handlingsplan for bæredygtig finansiering.
- **Langsigtet prioritering:** Udviklingen af kapitalmarkedsunionen er et vedvarende arbejde, og rækkefølgen for nye tiltag bør derfor prioriteres. I lyset af COVID-19-krisen vurderes det, at tiltag, der kan sikre finansiering til virksomheder, herunder SMV'er, særligt bør fremskyndes mhp. at styrke den økonomiske genopretning. Der bør udarbejdes konsekvensvurderinger af tiltagene, hvor det vurderes hensigtsmæssigt.
- **Ikke-lovgivningsmæssige tiltag:** Kommissionen bør også fokusere på tiltag, der ikke involverer lovgivning og som derfor vil have en mere øjeblikkelig effekt, herunder på finansiering til realøkonomien (husholdninger og virksomheder), sammenlignet med nye lovforslag.²

Rådskonklusionerne adresserer derudover de enkelte tiltag fra Kommissionens handlingsplan fra 24. september 2020, og i lyset af COVID-19-krisen er det prioriteret, i hvilken rækkefølge lovforslag og tiltag bør præsenteres.

Ifølge Rådet bør Kommissionen prioritere at arbejde hurtigt og parallelt på følgende tiltag for at understøtte den økonomiske genopretning i lyset af COVID-19-krisen, som Kommissionen bør fremsætte snarest muligt og ikke senere end slutningen af 2021:

- **Adgang til kapitalmarkederne (tiltag 2, bilag 1):** SMV'er skal sikres bedre adgang til børserne og handel på andre markeder, herunder SMV-vækstmarkeder (en markedsplads for handel med værdipapirer i SMV'er, fx aktier, hvor reglerne er bedre tilpasset SMV'er sammenlignet med traditionelle børser). Evt. regelændringer skal bevare et højt niveau for investorbekyttelse.

² Rådskonklusionerne udtrykker støtte til flere tiltag fra Kommissionens handlingsplan, der ikke er lovtiltag, herunder tiltag 1, 7, 9 og 14, beskrevet nedenfor samt i bilag 1.

- **EU-register med offentlige virksomhedsoplysninger** (*tiltag 1, bilag 1*): Der bør hurtigst muligt oprettes en central, digital fællesadgang for offentlige virksomhedsoplysninger ("European Single Access Point" – ESAP), som skal give investorer og andre private adgang til finansielle-, ikke-finansielle og bæredygtighedsrelaterede informationer om virksomheder på tværs af EU. Registeret skal bygge på de nuværende nationale systemer, og det skal ikke skabe uforholdsmæssige rapporteringsforpligtelser for europæiske virksomheder.
- **Langsigtede investeringer** (*tiltag 4, bilag 1*): Institutionelle investorer (fx forsikrings- og pensionselskaber) skal tilskyndes til at foretage flere langsigtede investeringer, særligt i SMV'er. Evt. regelændringer skal sikre, at lovkra-vene fortsat tager højde for risikoen forbundet med langsigtede investeringer.
- **Rammen for securitisering** (*tiltag 6, bilag 1*): Rammen for securitisering bør gennemgås mhp. at banker lettere skal kunne frigøre kapital til nye udlån. Securitiser-ning er et redskab anvendt af finansielle formidlere, fx et kreditinstitut, til at frasælge deres eksponeringer, typisk udlån, og går generelt ud på at udstede obligationer med sikkerhed i underliggende aktiver, fx udlån. Ændringer af rammen for securitisering må ikke underminere den finansielle stabilitet.
- **Langsigtede investeringsfonde** (*tiltag 3, bilag 1*): Lovrammen for europæiske investeringsfonde ("European Long-term Investment Funds" – ELTIF) skal styrkes mhp. at øge langsigtede investeringer i SMV'er og infrastruktur, hvilket der er behov for i overgangen til en bæredygtig og digital økonomi.
- **Henvisning af SMV'er** (*tiltag 5, bilag 1*): Fordelene og ulemperne skal vurderes ved at etablere en ordning, hvor banker skal henviser SMV'er til alternative finansieringskilder, hvis deres låneansøgning afslås af banken.

Rådet opfordrer Kommissionen til snarest muligt at iværksætte følgende priorite-rede tiltag med særligt fokus på at mobilisere investeringer fra detailinvestorer:

- **Finansiell forståelse** (*tiltag 7, bilag 1*): Udvikling af en EU-ramme for finansielle kompetencer for borgere mhp. at skabe et fælles begrebsmæssigt grundlag til brug ved udvikling af undervisningsmateriale samt nationale tiltag under hensyn til eksisterende nationale og internationale initiativer.
- **Investeringsrådgivning** (*tiltag 8, bilag 1*): Ensretning af reglerne for hvilke in-formationer, som detailinvestorer skal modtage ifm. investeringsrådgivning samt kvaliteten af rådgivningen. Herunder bør fordelene og ulemperne vurderes ved en eventuel justering af hvordan investorer kategoriseres (fx opdelingen af detailinvestorer og professionelle investorer).
- **Transparens** (*tiltag 14, bilag 1*): Vurdering af mulighederne for at etablere en platform for konsolideret handelsinformation ("consolidated tape"), dvs. en platform der rapporterer indgåede værdipapirhandler fra forskellige markeder (fx børser) på tværs af EU, mhp. at skabe transparens og give investorer bedre dataadgang, fx hvilke aktier, der er blevet handlet og til hvilken pris.

Rådet opfordrer Kommissionen til at iværksætte følgende prioriterede tiltag, som vurderes vigtige for aktive og globalt konkurrencedygtige kapitalmarkeder:

- **Beskyttelse af investeringer på tværs af grænser** (*tiltag 15, bilag 1*): Fremsætte forslag til en EU-ramme for beskyttelse af investeringer på tværs af landegrænser, som klargør, styrker og supplerer reglerne for grænseoverskridende investeringsbeskyttelse i EU.³
- **Handelsafvikling** (*tiltag 13, bilag 1*): Forbedring af tjenester til handelsafvikling på tværs af grænser (dvs. køb og salg af værdipapirer), inklusive fremsættelse af nødvendige revisioner af lovgivningen, under hensyn til nationale forhold.
- **Harmonisering af tilsyn** (*tiltag 16, bilag 1*): Yderligere konvergens af tilsynsaktivitet ved at arbejde mod en mere harmoniseret lovramme for regulering af kapitalmarkederne. Lovrammen skal sikre proportionale tilsynskrav og baseres på principperne om 'samme aktivitet, samme risiko, samme regler'⁴ samt teknologisk neutralitet⁵.

Rådet opfordrer Kommissionen til på mellemlangt sigt at arbejde med mere komplekse og strukturelle tiltag:

- **Kildebeskatning** (*tiltag 10, bilag 1*): Man skal vurdere mulighederne for at forenkle procedurerne for tilbageholdt kildeskat på investeringer, der går på tværs af grænserne i EU. Vurderingen skal bl.a. tage højde for initiativer fra OECD samt modvirke skatteunddragelse, og danne grundlag for et efterfølgende lovforslag.
- **Insolvensbehandling** (*tiltag 11, bilag 1*): Man skal vurdere mulighederne for øget konvergens i resultaterne af insolvensbehandlingen i de forskellige EU-lande mhp. lovforslag eller andre tiltag. Arbejdet skal bl.a. bero på sammenligning af landene (benchmarking) og anbefalinger fra eksperter samt EU-landene.
- **Finansiell rapportering** (*tiltag 16, bilag 1*): Det skal vurderes, om der er behov for yderligere lovtiltag fsva. reglerne for finansiell rapportering (fx årsrapporter), mhp. at styrke investorernes tillid til de finansielle markeder.
- **Pensionsopsparing** (*tiltag 9, bilag 1*): Det skal vurderes, hvordan EU-borgere kan få de bedste muligheder for at vurdere deres forventede pensionsindkomst gennem udvikling af anbefalinger om bedste praksis for fx nationale systemer, der gør det muligt for borgere at følge værdien af deres pensionsopsparinger⁶.
- **Definition af aktionær** (*tiltag 12, bilag 1*): Fordelene og ulemperne skal vurderes ved at indføre en EU-harmoniseret definition af begrebet "aktionær".

³Beskyttelse af investeringer på tværs af landegrænser handler bl.a. om, hvordan juridiske uenigheder fsva. investeringer håndteres ved domstolene i EU-landene samt hvilke overordnede rettigheder en investor har på tværs af EU-landene.

⁴ Dvs. at finansielle tjenester bør reguleres på baggrund af den risiko, de indebærer, og ikke om de fx bliver udbudt af en bank kontra en teknologivirksomhed.

⁵ Dvs. at lovgivningen skal regulere selve aktiviteten (fx investeringsrådgivning) og ikke om det udbydes af en personlig rådgiver eller en computer-baseret digital rådgivning.

⁶ Sådanne systemer kendes allerede fra Danmark i form af platformen PensionsInfo.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet støtter generelt arbejdet med en kapitalmarkedsunion.

Europa-Parlamentet vedtog en betænkning om kapitalmarkedsunionen den 8. oktober 2020.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne om nye tiltag for kapitalmarkedsunionen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Det kan generelt have positive samfunds- og erhvervsøkonomisk konsekvenser at fremme finansiering af virksomheder, forbedre de finansielle markeders funktion (markedsinfrastruktur), styrke detailinvestorers deltagelse på og gavn af kapitalmarkeder, samt imødegå barrierer for grænseoverskridende investeringer, i det omfang det sker med øje for fastholdelse af høj investorbekyttelse og den finansielle stabilitet samt at fordelene ved de enkelte forslag vejes op imod omkostningerne.

Potentielle statsfinansielle, samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser vil afhænge af, hvordan de enkelte initiativer konkret udformes.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene støtter generelt formålet med kapitalmarkedsunionen, og der ventes støtte til kapitalmarkedsunionen som fortsat prioritet i de kommende år. Der ventes bred støtte til en række initiativer på linje med prioriteterne i udkastet til rådskonklusioner, og samtidig mere delte synspunkter, når det gælder politisk mere følsomme områder og tiltag vedr. eksempelvis kildeskat, insolvenslovgivning og tilsynsbeslutninger.

Landene ventes generelt at bakke op om rådskonklusionerne og prioriteringen af tiltag.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen kan støtte rådskonklusioner på linje med det foreliggende udkast, som generelt imødekommer danske prioriteter og ønsker til videre arbejde. Der tages stilling til konkrete forslag, når de fremsættes.

Regeringen støtter generelt kapitalmarkedsunionens formål om velfungerende finansielle markeder, der gavner vækst og beskæftigelse og den finansielle stabilitet, herunder gennem bedre og mere alsidige finansieringsmuligheder for virksomheder, bedre investerings- og opsparingsmuligheder for private og institutionelle investorer samt styrket privat risikodeling på tværs af EU. Regeringen støtter et fortsat ambitiøst arbejde på dette område.

Regeringen støtter i arbejdet særligt et stærkt fokus på bæredygtige og langsigtede investeringer samt digitalisering af finansielle tjenesteydelser. Den kommende strategi for bæredygtig finansiering skal derfor også så vidt muligt understøttes af tiltagene i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen igennem eksempelvis tiltag for at etablere rammer, der understøtter investeringer i langsigtede projekter og forbedrer vilkårene for institutionelle investorers aktiviteter.

Regeringen lægger vægt på, at reglerne sikrer et fortsat højt niveau for investorbekyttelse med en passende informationsmængde, der er målrettet forskellige typer af investorer. Regeringen lægger endvidere vægt på, at fordelene ved de enkelte forslag opvejer omkostninger, herunder med henblik på at undgå unødige administrative byrder både for den finansielle sektor og myndigheder.

Regeringen finder ligeledes, at det i det videre arbejde er væsentligt at sikre et fortsat robust finansielt system, hvor den finansielle regulering generelt afspejler de faktiske risici, som finansielle institutioner påtager sig.

Regeringen ser aktuelt ikke behov for omfattende reformer af de nuværende tilsynsstrukturer og lægger i det videre arbejde vægt på at videreudvikle tilsynsmæssig konvergens og samarbejdet på tværs af grænser og sektorområder med respekt for nationale forhold. Regeringen støtter på line med rådskonklusionerne en opfølgning fsva. harmonisering af de nationale tilsyn, der er foreslået i Kommissionens handlingsplan. For at sikre, at det er muligt at evaluere erfaringerne med de seneste ændringer i tilsynsstrukturen, der trådte i kraft 1. januar 2020, bør opfølgningen dog ikke foretages tidligere end ultimo 2021.

Regeringen kan støtte en vurdering af mulighederne for at forenkle procedureerne for tilbageholdt kildeskat på investeringer, der går på tværs af grænserne i EU. Der skal sikres en koordinering og arbejdsdeling i forhold til Kommissionens handlingsplan af 15. juli 2020 om fair og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien, som indeholder et tilsvarende punkt om kildeskat, og at evt. tiltag på området behandles i det rette kompetente og ansvarlige EU-forum.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er løbende blevet forelagt sager om kapitalmarkedsunionen, herunder i forbindelse med rådskonklusionerne vedtaget på ECOFIN 5. december 2019.

Folketingets Europaudvalg er senest blevet orienteret om kapitalmarkedsunionen i forbindelse med drøftelsen af Kommissionens handlingsplan forud for ECOFIN 6. oktober 2020 samt i grund- og nærhedsnotat sendt til Europaudvalget 30. oktober 2020.

Bilag 1: Kommissionens handlingsplan**Tabel 1****Tiltag i Kommissionens handlingsplan offentliggjort 24. september 2020**

Nr.	Tiltag	Beskrivelse	Foreslået tidsplan
Finansiering af virksomheder			
1.	Øget synlighed af virksomheder for investorer på tværs af grænser	Forslag til en digital fællesadgang for offentlige virksomhedsoplysninger ("European Single Access Point" – ESAP), der skal give investorer adgang til finansielle- og bæredygtigheds-relaterede informationer på tværs af EU.	Forslag fra Kommissionen ultimo 2021
2.	Styrket adgang til børsmarkedene for små og mellemstore virksomheder (SMV'er)	Vurdering af hvorvidt reglerne for børsnoterings- og markedsbaseret finansiering for SMV'er (fx aktiekapital). Særligt mhp. at reducere omkostninger ved børsnoterings.	Vurdering fra Kommissionen ultimo 2021
3.	Styrkelse af investeringsfonde rettet mod langsigtede investeringer	Revision af forordningen om europæiske langsigtede investeringsfonde ("European Long-term Investment Funds" – ELTIF) med henblik på at øge langsigtet finansiering til SMV'er	Gennemgang fra Kommissionen ultimo 2021
4.	Tilskyndelse til langsigtede investeringer og investeringer i egenkapital	A) Måltrettet gennemgang af forsikringsdirektivet (Solvens II) mhp. at tilpasse lovrammen for at understøtte, at forsikringsvirksomheder kan foretage flere langsigtede investeringer. B) Måltrettet gennemgang af kapitalkravsforordningen ("Capital Requirements Regulation" – CRR) mhp. at øge bankers investeringer i egenkapital til SMV'er gennem justerede kapitalkrav.	A) Gennemgang ultimo 2021 B) Gennemgang primo 2021
5.	Henvielse af SMV'er til alternative finansieringskilder	Analyse og vurdering af, om det vil sikre øget finansiering til SMV'er, hvis banker skal henvise SMV'er til alternative finansieringskilder, såfremt banken har afvist deres låneforespørgsel.	Egnethedsvurdering fra Kommissionen ultimo 2021
6.	Understøttelse af bankers udlån til virksomheder og husholdninger (realøkonomien)	Omfattende revision af EU-rammerne for securitisering (dvs. bankernes udstedelser af værdipapirer med sikkerhed i deres udlån, fx virksomhedsudlån). Formålet er at øge brugen af securitisering og derved sikre bankerne flere måder at finansiere udlån til virksomheder, under hensyn til den finansielle stabilitet.	Gennemgang fra Kommissionen ultimo 2021
Øgede opsparinger og langsigtede investeringer			
7.	Styrkelse af borgernes finansielle forståelse	A) Egnethedsvurdering af en EU-ramme for finansielle kompetencer til brug for læringsmateriale eller nye nationale lovtal, der skal styrke borgernes finansielle forståelse. B) Vurdering af et forslag, hvorved EU-landene skal fremme foranstaltninger, der styrker forbrugernes viden om finansielle beslutninger. Dette er allerede gældende i EU-direktivet om forbrugerkreditaftaler med sikkerhed i fast ejendom, herunder realkreditlån (boligkreditdirektivet).	Vurderinger fra Kommissionen hhv. A) medio 2021 og B) primo 2022
8.	Styrkelse af detailinvestorernes tillid til kapitalmarkederne	A) Vurdering af gældende regler for hvilke oplysninger en detailinvestor skal modtage ifm. finansiell rådgivning, herunder om investorer skal informeres om alternative produkter fra tredjepart. B) Forslag til ændring af direktivet for finansielle instrumenter ("Markets in Financial Instruments Directive" – MiFID II) mhp. at reducere de administrative byrder for en gruppe af investorer. C) Forslag om krav til, at finansielle rådgivere skal have bevis for deres kvalifikationer og viden som rådgivere for detailinvestorer. Derudover en vurdering af, om der bør introduceres et forbrugermærke på tværs af EU for godkendte rådgivere.	A) Vurderinger fra Kommissionen primo 2022 B) Forslag fra Kommissionen ultimo 2021/ primo 2022 C) Effektivtidsvurdering ultimo 2021, forslag primo 2023 og vurdering

Tabel 1

Tiltag i Kommissionens handlingsplan offentliggjort 24. september 2020

9. Udbredelse af arbejdsmarkedspensioner	<p>A) Kommissionen vil identificere hvilke typer data og metoder, EU-landene kan benytte til at vurdere om givne arbejdsmarkedspensioner sikrer tilstrækkelig økonomisk understøttelse.</p> <p>B) Udvikling af <i>best practice</i>-anbefalinger for opsætning af et nationalt system, der gør det muligt for borgere at følge værdien af deres pensionsopsparinger (fx PensionsInfo i Danmark).</p> <p>C) Studie af landenes praksis for automatisk opsparing i arbejdsmarkedspensioner. Formålet er at udvikle <i>best practice</i>-anbefalinger for implementering af arbejdsmarkedspensioner.</p>	<p>A) Rapport fra Kommissionen ultimo 2021</p> <p>B) <i>Best practice</i>-anbefalinger fra Kommissionen ultimo 2021</p> <p>C) Studie iværksættes ultimo 2020</p>
Integration af de nationale kapitalmarkeder		
10. Færre byrder ved korrekt kildebeskatning af investeringer	Forslag til lovgivning, der skal harmonisere skattedefinitioner, -processer, og -blanketter vedr. kilde-skat på tværs af EU-landene (afkast af investeringer mv.). Forslaget skal modvirke skatteunddragelse og gøre lettere for investorer at opnå den rette skattesats ved kilden.	Forslag fra Kommissionen ultimo 2022
11. Mere forudsigelige udfald ved insolvensbehandling af investeringer på tværs af grænser	<p>A) Forslag til en minimumsharmonisering samt øget konvergens fsva. insolvensbehandling af virksomheder, der ikke er banker.</p> <p>B) Analyse af rapporteringskravene for insolvensbehandling af lån, Mhp. et lovforslag, der skal gøre det muligt at sammenligne processerne for insolvensbehandling på tværs af EU-landene.</p>	<p>A) Forslag fra Kommissionen medio 2022</p> <p>B) Analyse primo 2021 og muligt forslag fra Kommissionen ultimo 2022</p>
12. Styrket engagement blandt aktionærer	Vurdering af om det er muligt at indføre en EU-harmoniseret definition af begrebet <i>aktionær</i> samt harmonisere interaktionen mellem investorer og finansielle formidlere mhp. at en investor bedre kan udnytte sine stemmerettigheder som aktionær.	Vurderinger fra Kommissionen i hhv. ultimo 2023 og ultimo 2021
13. Udvikling af tjenester til handelsafvikling på tværs af grænser	Gennemgang af forordningen om værdipapircentraler ("Central Securities Depository" – CSD) på en række områder fsva. handelsafvikling, herunder adgangen til at udbyde handelsafvikling på tværs af grænser (passporting) samt under hvilke forhold værdipapircentraler kan autoriseres til at udbyde bank-lignende tertiære ydelser.	Gennemgang fra Kommissionen ultimo 2021
14. Konsolideret handelsinformation på tværs af EU	Forslag der skal etablere en effektiv platform for konsolideret handelsinformation, dvs. en rapportering af indgåede handler fra forskellige handelsplatforme (fx børser) på tværs af EU mhp. at give øget prisgennemsigtighed.	Forslag fra Kommissionen ultimo 2021
15. Styrket beskyttelse og understøttelse af investeringer i EU	Forslag der skal sikre i) konsistente regler for beskyttelse af investeringer inden for EU; ii) bedre håndhævelse af reglerne for investeringsbeskyttelse; og iii) tiltag der skal understøtte flere investeringer ved at samle informationer om investoreres rettigheder.	Forslag fra Kommissionen medio 2021
16. Fælles tilsyn af finansielle virksomheder	Gennemgang (review) af behovet for yderligere harmonisering af EU-lovgivning fsva. tilsyn samt behov for styrket koordinering af tilsynet med finansielle virksomheder eller alternativt mere direkte tilsyn fra de fælles tilsynsmyndigheder i EU (ESA'erne).	Gennemgang fra Kommissionen ultimo 2021

Kilde: Kommissionens handlingsplan for kapitalmarkedsunionen, 24. september 2020: "A Capital Markets Union for People and Businesses – New Action Plan".

Dagsordenspunkt 5: Internationale emner: Rådskonklusioner om international gældslettelse, særligt i Afrika, samt opfølgning på G20-møde 13. november 2020

1. Resume

ECOFIN skal 1. december 2020 behandle rådskonklusioner om international gældslettelse, særligt i Afrika. Under punktet ventes Kommissionen og det tyske EU-formandskab også at afrapportere fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020 om international gældslettelse.

Rådskonklusionerne i ECOFIN om international gældslettelse skal ses i forlængelse af Det Europæiske Råds (DER) konklusioner af 15. oktober 2020. I lyset af de stigende gældsudfordringer globalt støttede DER-konklusionerne den internationale gældslettelsesindsats i afrikanske lande samt anmodede Rådet om at udarbejde en fælles EU-tilgang til denne indsats.

I rådskonklusionerne ventes ECOFIN bl.a. at notere sig de øgede gældssårbarheder i lavindkomstlandene, især Afrika, som følge af COVID-19-krisen. Rådet støtter derfor en koordineret, international tilgang til gældslettelse for afrikanske lande inden for de relevante multilaterale rammer. Rådet støtter også fremskridtene med det fælles G20-Parisklub gældsbenstandsinitiativ og forlængelse af dette initiativ til medio 2021 samt den seneste G20-aftale om en fælles ramme for behandling af uboldbare gældsudfordringer.

Regeringen kan støtte rådskonklusioner om gældslettelse på linje med det foreliggende udkast og tager afrapporteringen vedr. G20-mødet 13. november 2020 til efterretning. Regeringen støtter et bredt multilateralt samarbejde på gældsordningen, hvor gældsudfordringer i udviklingslande håndteres med udgangspunkt i de enkelte landes situationer. Regeringen arbejder for bred kreditordelegation, styrket transparens og god regeringsførelse i udviklingslande som centrale principper i en ramme for fremtidig gældsbehandling. Regeringen lægger bl.a. vægt på antikorrupsion samt holdbare offentlige finanser til gavn for hele befolkningen i udviklingslande.

2. Baggrund

COVID-19-krisen har ledt til stigende gældsudfordringer i mange udviklingslande og har skabt fornyet behov for at øge det økonomiske råderum i de fattigste lande med stor offentlig gæld. G20 og Parisklubben⁷ blev derfor i april 2020 enige om et fælles gældsbenstandsinitiativ (*Debt Service Suspension Initiative, DSSI*⁸), der giver fattige lande mulighed for at sætte betalinger af afdrag og rente på pause frem til udgangen af 2020. På G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 14. oktober 2020 blev man enige om at forlænge DSSI til og med juni 2021. Der er formålet, at landene bruger de frigjorte midler til COVID-19-relaterede behov, herunder bl.a. sundhedstiltag, sociale sikkerhedsnet og bæredygtig økonomisk genopretning. Verdensbanken og Den Internationale Valutafond (IMF) følger landenes anvendelse af midlerne, hvilket øger gennemsigtigheden på gældsområdet.

⁷ Parisklubben er sammenslutningen af vestlige kreditorlande, der koordinerer indsatser på gældsområdet, og som Danmark er medlem af.

⁸ Initiativ til at lette gældsbelastningsbyrden for lavindkomstlande ifm. COVID-19-pandemien.

Herudover arbejder Parisklubben og G20 også på en fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer, som ligger udover DSSI. Rammen bygger på eksisterende strukturer for gældsbehandling i Parisklubben og med det centrale princip om, at fremtidig gældslettelse skal ske med afsæt i de enkelte landes situationer samt i tæt dialog med både Verdensbanken og IMF. Desuden skal rammen bidrage til, at alle kreditorer inddrages. Udviklingslandenes gæld fordeler sig på en bredere gruppe kreditorer end tidligere. I 2019 stod Kina (som ikke deltager i gælds-samarbejdet i Parisklubben) for godt en tredjedel af udviklingslandenes samlede bilaterale gæld. Private kreditorer spiller ligeledes nu en betydelig rolle i långivningen til udviklingslandene, og Parisklubben og G20 arbejder derfor en bred og retfærdig byrdefordeling mellem bilaterale og private kreditorer. Der blev afholdt et ekstraordinært G20-møde for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020, hvor man opnåede enighed om den fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer.

Det Europæiske Råds (DER) konklusioner af 15. oktober 2020 støttede den internationale gældslettelsesindsats i afrikanske lande inden for relevante multilaterale rammer. DER anmodede i den forbindelse Rådet om at udarbejde en fælles europæisk tilgang til gældslettelse, der kan understøtte den multilaterale gældslettelsesindsats.

Sagen om en fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats ventes drøftet i Rådet blandt udviklingsministre (FAC/udvikling) 23. november 2020. For uddybning henvises til samlenotat vedr. den uformelle videokonference for EU's udviklingsministre 23. november 2020, der blev oversendt til Folketingets Europaudvalg 11. november 2020.

3. Formål og indhold

Kommissionen og det tyske EU-formandskab vil afrapportere fra det ekstraordinære G20-møde om gæld for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020, hvor man nåede enighed om den fælles ramme for behandling af uholdbare gældsudfordringer.

Som opfølgning på DER-konklusionerne af 15. oktober 2020 samt G20-mødet 13. november 2020 skal ECOFIN også behandle rådskonklusioner om international gældslettelse, der er en del af den fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats. Rådskonklusionerne ventes at lægge vægt på følgende:

- Rådet noterer sig de øgede gældssårbarheder i lavindkomstlandene, især Afrika, som følge af COVID-19-krisen. Rådet støtter derfor en koordineret, international tilgang til gældslettelse for afrikanske lande inden for de relevante multilaterale rammer.
- Rådet bifalder fremskridtene med det fælles G20-Parisklub gældshenstandsinitiativ, DSSI, og den nylige forlængelse af dette initiativ med 6 måneder.

- Rådet forpligter sig til fuld og gennemsigtig implementering af DSSI i tæt koordination med G20. Dette er centralt for at skabe råderum i de deltagende lavindkomstlande til at finansiere sociale, sundhedsmæssige og økonomiske tiltag. Rådet understreger, at der er behov for, at alle låneinstitutioner, som repræsenterer G20-landene, sikrer en fuld og gennemsigtig implementering af DSSI.
- Rådet anerkender, at der kan være behov for yderligere tiltag udover DSSI for lande med uholdbar gæld. Hvis gældsrestruktureringer er nødvendige, bør hvert lands sag forhandles individuelt gennem en multilateral og koordineret proces sammen med Verdensbanken og IMF og med deltagelse af private kreditorer. Gældsbehandling bør være betinget af et IMF-låneprogram med konditionaliteter, der lægger vægt på sund forvaltning af offentlige finanser samt antikorruption.
- Rådet bifalder G20-aftalen af 13. november 2020 om et sæt fælles rammer for behandling af gældsudfordringer, som ligger udover DSSI, som der også er enighed om i Parisklubben. Rammerne vil sikre koordination og fremme hurtige og ordnede løsninger med bred kreditor deltagelse, herunder deltagelse af private kreditorer.
- Rådet understreger, at gældstransparens⁹ er afgørende for at vurdere gældsholdbarhed og muliggøre oplyste beslutninger for låntagere og kreditorer ift. gældslettelse. Rådet bifalder IMF's og Verdensbankens indsats for at forbedre kvaliteten af gældsdata og for at fremme offentliggørelsen af oplysninger om gældsforhold. Rådet støtter internationale tiltag, som kan fremme gældstransparens i lavindkomstlande, herunder konkrete tiltag i regi af IMF/Verdensbanken og G20.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Overordnet ventes et bredt multilateralt samarbejde på gældsordningen at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiel og økonomisk stabilitet.

⁹ Dvs. at lande forelægger pålidelig information om deres samlede gældsforhold.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at støtte rådskonklusionerne med det ventede hovedindhold, samt tage Kommissionens og EU-formandskabets afrapportering fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020 til efterretning.

EU-landene ventes generelt at støtte en multilateral proces for gældslettelse, der favner en bred kreds af kreditorlande.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen tager afrapportering fra G20-mødet for finansministre og centralbankchefer 13. november 2020 til efterretning.

Regeringen støtter rådskonklusioner om international gældslettelse på linje med det foreliggende udkast.

Regeringen støtter et bredt multilateralt samarbejde på gældsordsordenen, hvor gældsudfordringer i udviklingslande håndteres med udgangspunkt i enkelte landes situationer. Regeringen arbejder for bred kreditordelegation, styrket transparens og god regeringsførelse i udviklingslande som centrale principper i en ramme for fremtidig gældsbehandling. Regeringen lægger bl.a. vægt på antikorrupsion samt holdbare offentlige finanser til gavn for hele befolkningen i udviklingslande.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er ikke tidligere blevet orienteret om rådskonklusionerne om international gældslettelse eller G20-mødet finansministre og centralbankchefer 13. november 2020.

Vedr. sagen om det fælles G20-Parisklub gældshenstandsinitiativ, DSSI, henvises til samlenotat om opfølgning på IMF- og G20-møderne 14.-16. oktober 2020 oversendt til Folketingets Europaudvalg 22. oktober 2020 forud den uformelle videokonference for EU's økonomi- og finansministre 4. november 2020.

Vedr. sagen om fælles EU-tilgang til den internationale gældslettelsesindsats henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 11. november 2020 forud den uformelle videokonference for EU's udviklingsministre 23. november 2020.

Dagsordenspunkt 6: Rådskonklusioner om effektiv beskatning, skatteudfordringer forbundet med digitalisering og god skatteforvaltning i og uden for EU

1. Resume

Kommissionen fremlagde 15. juli 2020 en samlet pakke om retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningen. Pakken indeholder forslag til en revision af direktivet for administrativt skattesamarbejde, en meddelelse om god skatteforvaltning i og uden for EU samt en handlingsplan for retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien.

Det tyske formandskab har på baggrund af Kommissionens pakke fremlagt udkast til rådskonklusioner om det videre arbejde på skatteområdet.

Udkastet til rådskonklusioner udstikker en vej for det videre EU-samarbejde på en række områder, herunder direkte beskatning med fokus på beskatning af den digitale økonomi, moms, punktafgifter, det administrative skattesamarbejde og god skatteforvaltning i og uden for EU.

Det tyske formandskab arbejder for enighed om rådskonklusioner på linje med det aktuelle udkast. Der arbejdes i forlængelse heraf desuden for snarlig enighed om en revision af Adfærdskodeksgruppens mandat.

ECOFIN ventes 1. december 2020 på baggrund af udkastet til rådskonklusioner og udkastet til revision af Adfærdskodeksgruppens mandat at drøfte forskellige aspekter af international beskatning. Der er lagt op til en bred drøftelse, hvor de centrale temaer ventes at være digital beskatning, det administrative skattesamarbejde og revisionen af Adfærdskodeksgruppens mandat, herunder det videre arbejde med EU's fælles liste over skatteby.

Regeringen kan støtte rådskonklusioner på linje med det aktuelle udkast og arbejder for en ambitiøs styrkelse af adfærdskodeksgruppens mandat, ikke mindst mht. det videre arbejde med EU's fælles sortliste over skatteby.

2. Baggrund

Kommissionen fremlagde 15. juli 2020 en samlet pakke om retfærdig og enkel beskatning, der skal støtte genopretningen af EU efter COVID-19. Pakken indeholder forslag til en revision af direktivet om administrativt skattesamarbejde (Directive on Administrative Cooperation – DAC), en meddelelse fra Kommissionen om god skatteforvaltning i og uden for EU, samt en handlingsplan, der præsenterer en række initiativer til at sikre retfærdig og enkel beskatning.

Det Europæiske Råd (DER) nåede 21. juli 2020 – i tillæg til en aftale om den flerårige finansielle ramme (MFF) 2021-27 – til enighed om mulige nye egne indtægter. Aftalen peger på, at det kræver en hidtil uset og innovativ tilgang, der fremmer konvergens, modstandsdygtighed og omstilling i EU og indebærer bl.a., at Kommissionen i første halvår af 2021 skal fremsætte forslag om en digital afgift ('digital levy') og i næste MFF-periode arbejde for at introducere nye egne indtægter, som kan omfatte en afgift på finansielle transaktioner.

3. Formål og indhold

Som opfølgning på meddelelsen om god skatteforvaltning i og uden for EU og handlingsplanen om retfærdig og enkel beskatning har EU-landene på teknisk niveau drøftet udkast til rådskonklusioner om det videre arbejde på skatteområdet.

Udkastet til rådskonklusioner understreger, at retfærdige og effektive skattesystemer i EU er afgørende for en bæredygtig genopretning efter COVID-19 og vil bidrage til skatteprovenu i EU-landene.

Udkastet til rådskonklusioner erindrer overordnet om DER-aftalens budskab om behovet for en hidtil uset indsats i EU for at afbøde konsekvenser af COVID-19-krisen, henviser til, at beskatning kan være et politisk instrument til at understøtte omstillingen til en grøn og klimaneutral økonomi og noterer sig Kommissionens forslag om at drøfte beslutningstagen på skatteområdet mhp. at aktivere alle eksisterende politiske muligheder for at levere fyldestgørende på EU's skattedagsorden.

Udkastet til rådskonklusioner adresserer en række områder, jf. nedenfor i prioriteret uddrag.

Direkte beskatning

Beskatning af den digitale økonomi

Udkastet til rådskonklusioner byder fremskridtene i arbejdet med beskatning af den digitale økonomi i OECD velkomne og støtter det videre arbejde i OECD's to spor, som indebærer omfordeling af beskatningsret til markedslandet (spor 1) og en global standard for effektiv minimumsbeskatning (spor 2). Desuden støttes målet om en global konsensusløsning medio 2021 mhp. at sikre retfærdig beskatning af den profit, som selskaber har genereret på baggrund af aktiviteter i EU.

Udkastet til rådskonklusioner bekræfter, at EU-landene og Kommissionen skal arbejde for, at en mulig global løsning skal implementeres i EU hurtigst muligt. Udkastet til rådskonklusioner minder desuden om, at Det Europæiske Råd (DER) i marts 2021 vil vurdere spørgsmålet i marts 2021 og opfordrer Kommissionen til på den baggrund at igangsætte det relevante forberedende arbejde i Rådet.

Øvrige udfordringer fsva. direkte beskatning

Udkastet til rådskonklusioner noterer Kommissionens hensigt om at foreslå indførelse af et fælles, standardiseret EU-dækkende kildeskattesystem ift. udbytter fra værdipapirer, som har til hensigt at sikre, at der ifm. udbetaling af udbytte opkræves korrekt kildeskat.

Udkastet til rådskonklusioner henviser desuden til Kommissionens hensigt om at etablere en ekspertgruppe for prisfastsættelse ved koncerninterne transaktioner.

Moms

Udkastet til rådskonklusioner støtter Kommissionens hensigt om at tydeliggøre, forenkle og modernisere EU's fælles momslovgivning, herunder at momsregler for grænseoverskridende handel i EU forenkles, at administrative byrder reduceres, og at svig bekæmpes mere effektivt. Samtidig anmodes Kommissionen med udkastet til rådskonklusioner om at sikre, at økonomiske og administrative konsekvenser samt it-udfordringer for virksomheder og myndigheder er fuldt oplyste for alle forslag.

I udkastet til rådskonklusioner noteres det, at Kommissionen vil analysere en række områder forbundet med bl.a. momsregistrering, platformsøkonomi, finansielle ydelser, rejsebureauer og passagertransport mhp. evt. at fremsætte forslag til forbedring og forenkling.

Punktafgifter

Udkastet til rådskonklusioner noterer sig, at der på punktafgiftsområdet er blevet gjort store fremskridt og inviterer Kommissionen til at tage de nødvendige skridt for at sikre, at lovgivningen kan anvendes i praksis. Desuden noterer udkastet til rådskonklusioner Kommissionens intention om at fremsætte forslag om punktafgifter ifm. e-handel og understreger, at punktafgifter udgør en betydelig provenukilde for EU-landene.

Endvidere anmodes Kommissionen om på baggrund af tekniske analyser mv. at fremsætte forslag, der adresserer de udfordringer, som er beskrevet i rådskonklusioner af 5. december 2019 om EU's energibeskatningsdirektiv. Rådskonklusionerne om energibeskatningsdirektivet bemærker bl.a., at det gældende energibeskatningsdirektiv ikke er i overensstemmelse med EU's klimamål og bør revideres for at understøtte omstillingen til et klimaneutralt EU.

Tilsvarende anmodes Kommissionen om at fremsætte forslag, der adresserer de udfordringer, som er beskrevet i rådskonklusioner af 2. juni 2020 om EU's tobaksbeskatningsdirektiv. Rådskonklusionerne om tobaksbeskatningsdirektivet opfordrer bl.a. til at hæve de eksisterende minimumssatser for en række tobaksprodukter mhp. bl.a. at mindske afgiftsspændet på tværs af EU-landene og sikre, at minimumssatserne i tilstrækkelig grad tilskynder til at mindske forbruget af tobak samt at udvide direktivets anvendelsesområde til også at omfatte nye tobaksprodukter, herunder bl.a. væsker til e-cigaretter.

Det administrative skattesamarbejde

Udkastet til rådskonklusioner minder om rådskonklusioner af 2. juni 2020 om den fremtidige udvikling af det administrative skattesamarbejde og byder forslaget til en revision af direktivet for administrativt skattesamarbejde (DAC7) velkomment. Revisionen skal sikre, at en digital platform indberetter de oplysninger, som er nødvendige for at identificere brugere, som genererer skattepligtige indtægter ved salg mv. på platformen. Oplysningerne udveksles automatisk mellem EU-landene. Det

bemærkes samtidig, at handlingsplanen for retfærdig og enkel beskatning introducerer endnu en fremtidig revision af direktivet for administrativt skattesamarbejde mhp. at tage højde alternative betalings- og investeringsmidler som kryptovaluta og anden elektronisk betaling.

God skattepraksis i og uden for EU

Udkastet til rådskonklusioner påpeger vigtigheden af god skattepraksis i og uden for EU og understreger Adfærdskodeksgruppens vigtige arbejde og resultater, herunder også i relation til EU's fælles sortliste over skattely. Udkastet til rådskonklusioner henviser desuden til, at arbejdet med sortlisten skal styrkes, hvor nødvendigt.

Adfærdskodeksgruppens mandat

Udkastet til rådskonklusioner påpeger vigtigheden af de videre drøftelser af revisionen af Adfærdskodeksgruppens mandat, som er påbegyndt under det tyske formandskab.

Udkastet til rådskonklusioner støtter at man fortsætter drøftelserne om udvidelse af Adfærdskodeksgruppens mandat, således at Adfærdskodeksgruppen ikke længere alene skal vurdere diskriminerende skatteordninger (dvs. særordninger, som indebærer, at nogle borgere, virksomheder eller investorer beskattes lempeligere end hvad de burde efter landenes normale skatteregler), men fremadrettet også skal vurdere andre potentielt skadelige skatteordninger (dvs. skatteregler, som gælder i landene generelt og derfor ikke er diskriminerende, men som kan indvirke negativt på det indre marked, fx nul- eller lavskatteordninger).

Udkastet til rådskonklusioner bekræfter behovet for at drøfte yderligere tilpasninger af mandatet så snart der er relevant udvikling i det internationale samarbejde, herunder i OECD, men ikke senere end i begyndelsen af 2022.

EU's fælles sortliste over skattely

Udkastet til rådskonklusioner anerkender Adfærdskodeksgruppens afgørende rolle i arbejdet med EU's fælles sortliste over skattely, der har ført til konkrete resultater¹⁰. Det fremhæves, at resultaterne kommer på baggrund af Adfærdskodeksgruppens løbende dialog med de lande, som af EU er blevet udvalgt til at skulle undersøges.

Ift. Adfærdskodeksgruppens reviderede mandat drøftes det, om mandatet skal anvise, at undersøgelserne af såvel diskriminerende, skadelige skatteordninger som generelle, skadelige skatteordninger skal have et så bredt geografisk fokus som muligt. Undersøgelserne vil i givet fald også kunne omfatte tredjelande.

Ift. Adfærdskodeksgruppens reviderede mandat drøftes det ligeledes, om der som noget nyt skal indføres en direkte reference til EU's fælles sortliste over skattely,

¹⁰ Kommissionen anviser andetsteds at arbejdet med EU's fælles sortliste over skattely har ført til, at godt 120 skadelige skatteordninger er afviklet, ligesom mere end 50 tredjelande efter den seneste opdatering af sortlisten ifm. ECOFIN 6. oktober 2020 har ændret adfærd, således at de nu efterlever samtlige oplyste kriterier.

hvilket indebærer, at Adfærdskodeksgruppen fremadrettet mere formelt har ansvaret for at gå i dialog med tredjelande mhp. at sikre at disse efterlever kriterier om skattegennemsigtighed, fair beskatning og implementering af OECD-minimumsstandarder vedrørende bekæmpelse af udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (Base Erosion and profit Shifting - BEPS).

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Rådskonklusionerne påvirker ikke i sig selv dansk ret.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

8. Høring

Udkastet til rådskonklusioner har ikke været i ekstern høring, da konklusionerne ikke medfører ændringer af dansk ret.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene ventes generelt at kunne tilslutte sig udkastet til rådskonklusioner om effektiv beskatning, skatteudfordringer forbundet med digitalisering og god skatteforvaltning i og uden for EU eller et kompromis på linje hermed. EU-landene har forskellige ønsker og ambitionsniveauer ift. skattesamarbejdet om blandt andet indsatsen mod skatteundgåelse og revisionen af adfærdskodeksgruppens mandat samt sortlisten over skattely.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen prioriterer en ambitiøs international indsats til bekæmpelse af skatteundgåelse og –unddragelse mhp. at sikre de enkelte landes skattegrundlag.

Det er i den forbindelse afgørende for regeringen, at alle virksomheder, også digitale selskaber, betaler den skat, de bør.

Arbejdet i OECD med at sikre beskatning af digitale selskaber vil udgøre et solidt værn mod skatteundgåelse, og regeringen støtter derfor rådskonklusionernes opfordring til at sikre hurtig implementering af en OECD-aftale i EU. Regeringen støtter også rådskonklusionernes opfordring til, at EU skal være parat til at handle, hvis der ikke findes en løsning i OECD inden midten af 2021.

Regeringen støtter hensigten om indførelse af et fælles, standardiseret EU-dækkende system for opkrævning af kildeskatter.

Omstillingen til et grøn og klimaneutralt EU er af højeste prioritet, og regeringen støtter på den baggrund rådskonklusionernes opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til en revision af energibeskatningsdirektivet mhp. at sikre en tidsvarende afgiftsstruktur for energiprodukter. Ligeledes støtter regeringen rådskonklusionernes opfordring til Kommissionen om at fremsætte forslag til revision af tobaksbeskatningsdirektivet med det formål at forbedre folkesundheden og øge harmonisering af tobaksafgifterne i EU.

Derudover støtter regeringen et enkelt og effektivt momssystem, som er resistent over for svig.

Det administrative skattesamarbejde har bidraget til øget udveksling af information og gennemsigtighed i EU, herunder ved at ophæve bankhemmeligheden i EU. Regeringen støtter det videre arbejde med at sikre, at samarbejdet løbende styrkes, herunder også i relation til en øget digitalisering af økonomien.

Regeringen støtter desuden en styrkelse af Adfærdskodeksgruppens mandat mhp. at bekæmpe skadelige skatteregimer i og uden for EU. I den forbindelse støtter regeringen, at mandatets anvendelsesområde udbredes til også at omfatte generelle (dvs. ikke-diskriminerende) skadelige skatteordninger i EU. Samtidig støtter regeringen, at Adfærdskodeksgruppens mandat formelt kobles til EU's sortliste, som er et effektivt værktøj til at sikre bedre efterlevelse af internationale skattestandarder og bedre praksis på skatteområdet også uden for EU. Regeringen arbejder aktivt for, at udkastet til rådskonklusioner henviser til Adfærdsgruppens vigtige arbejde med EU's fælles liste for skattely og ønsket om løbende styrkelser af listen.

Udkastet til rådskonklusioner har til hensigt at bekæmpe skattesvig og –omgåelse og vurderes overordnet at flugte med regeringens ambitiøse tilgang til skattepolitik i EU. Regeringen kan støtte udkastet til rådskonklusioner eller det kompromis på linje hermed, som der måtte kunne opnås enighed om, idet regeringen arbejder for det højst mulige ambitionsniveau for Adfærdskodeksgruppens reviderede mandat, herunder særligt at rådskonklusionerne bedst muligt afspejler ønsket om løbende styrkelser af sortlisten og dens kriterier og defensive foranstaltninger.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er ikke tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 7: Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2019

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 1. december 2020 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2019 af 10. november 2020. Præsentationen ventes taget til efterretning af Rådet. Herefter udarbejdes en rådsbenstilling til Europa-Parlamentet, som forventes behandlet på ECOFIN i begyndelsen af 2021.

Revisionserklæringen for 2019 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed. En positiv erklæring for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for budgettets indtægter samt udgiftsområderne "naturressourcer (direkte støtte)" og "administration". Disse områder vurderes at være uden væsentlige fejlforekomster med en estimeret fejlrate på under 2 pct. af transaktionerne. En negativ erklæring om betalingerne's lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse", "økonomisk, social og territorial samhørighed" og "naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)". Den estimerede fejlforekomst på disse udgiftsområder overstiger 2 pct. og anses derfor som væsentligt fejlbehæftede.

Retten skønner på baggrund af sin revision, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er steget fra 2,6 pct. i 2018 til 2,7 pct. i 2019. I mere end halvdelen af de reviderede udgifter lå fejlforekomsten på 4,9 pct., dvs. over væsentlighedstærsklen på 2 pct., og Retten afgiver derfor en negativ erklæring for udgifterne samlet set. Det bemærkes dog fra Revisionsrettens side, at dette ikke skyldes en tilbagegang i forvaltningen af midler, men at en større del af EU-budgettet nu anvendes på områder, hvor der generelt er en højere fejlforekomst. Det skyldes, at der på tværs af alle udgiftskategorier begås flere fejl under godtgørelsesordninger (fx forskningsprogrammer og strukturfondsprøjskter) end under rettighedsordninger (fx arealstøtteordningen).

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 13. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskaberne's rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det grundlæggende utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at give en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen har en vis forståelse for, at en stigning i den overordnede fejlrate kan henføres til en ændring i EU's budgettets sammensætning hen imod udgifter med højere risiko. Regeringen finder det meget vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og af medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen discharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet.

Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Europa-Parlamentets afgørelse som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten forventes på ECOFIN den 1. december 2020 at præsentere sin årsberetning om EU's budgetgennemførelse for regnskabsåret 2019, der blev fremlagt d. 10. november 2020. Rådet forventes at tage præsentationen til efterretning. Herefter udarbejdes en rådshenstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge (godkendelse) til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2019. Henstillingen forventes behandlet på ECOFIN i starten af 2021.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens revisionserklæring bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for institutionernes dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Retten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foranstaltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Retten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹¹ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men revisionen giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

¹¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af "den mest sandsynlige fejlforekomst".

3. Formål og indhold

Revisionsretten giver for 13. år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskaberne rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

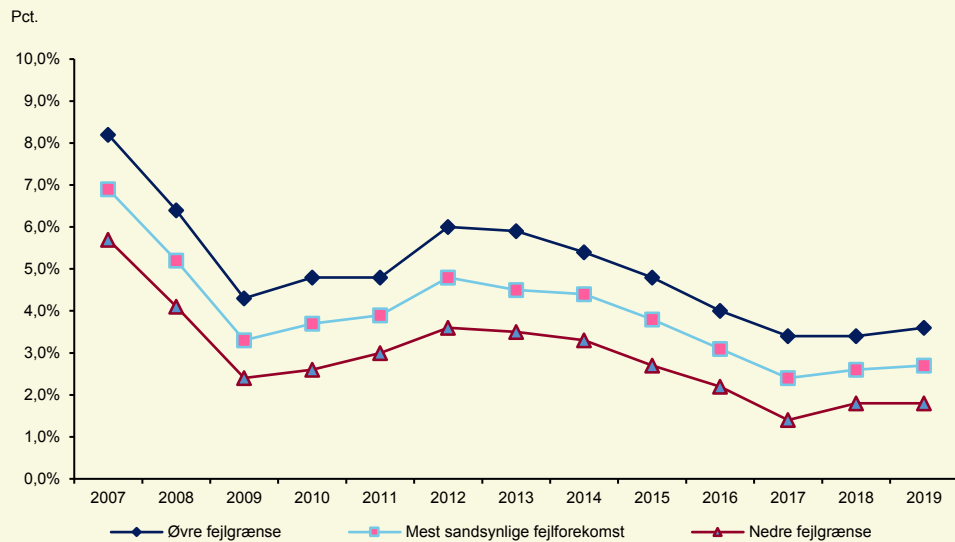
Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter samt betalinger og underliggende transaktioner på administrationsområdet og ”2 – naturressourcer (direkte støtte)”, idet den estimerede fejlrate her er under væsentlighedsgrænsen på 2 pct.
- Retten giver en *negativ erklæring* om de underliggende betalinger på de øvrige udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct. Det drejer sig om ”1a – konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse”; ”1b – økonomisk, social og territorial samhørighed” og ”2 – naturressourcer (markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri)”.
- Retten afgiver samlet set en *negativ erklæring* om udgifterne som helhed. Dette skyldes dels, at udgifter i EU's budget i 2019 der vurderes at have høj risiko for fejlforekomst udgør en større andel af det samlede budget end tidligere. Og dels, at graden af fejlforekomst blandt udgifter af høj risiko er steget.

Revisionsretten påpeger, at skønnet over fejlforekomsten i EU-budgettet ikke er en måling af svig, ineffektivitet eller spild. Det er et skøn over, hvor mange af midlerne der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og bestemmelser. Svig derimod er forsætlig vildledning for vindings skyld. Sager, hvor der er mistanke om svig indberettes til OLAF, *Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig*, som i fornødent omfang efterforsker og følger op på sagerne. Revisionsretten oplyste, at den i 2019 sendte 9 sager til OLAF med mistanke om svig på grundlag af 747 reviderede transaktioner. Dette svarer ifølge Revisionsretten til antallet af rapporterede sager i de foregående år.

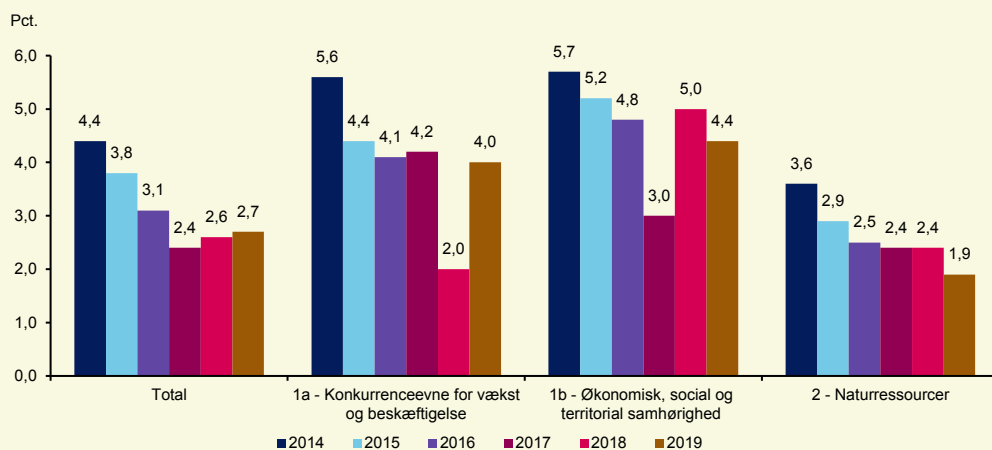
Retten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på 2,7 pct. Der er tale om en mindre stigning i forhold til sidste år, hvor den anslåede fejlforekomst lå på 2,6 pct. Det er andet år i træk at fejlraten stiger, *jf. figur 1*.

At niveauet for fejl generelt ligger lavere de seneste år relativt til tidligere afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkling.

Figur 1**Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlføremst for EU-budgettet som helhed (2007-2019)**

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Fejlratene varierer dog i høj grad på tværs af udgiftskategorierne. Revisionsretten konstaterer, at de højeste fejlrat er inden for udgiftskategori 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” (4,0 pct.) og udgiftskategori 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” (4,4 pct.), jf. figur 2. Herudover ligger udgiftskategori 2 – ”naturressourcer” (1,9 pct.) samlet set tæt på væsentlighedsgrænsen på 2 pct.

Figur 2**Den anslåede fejlføremst på udgiftsområderne, 2014-2019 (pct.)**

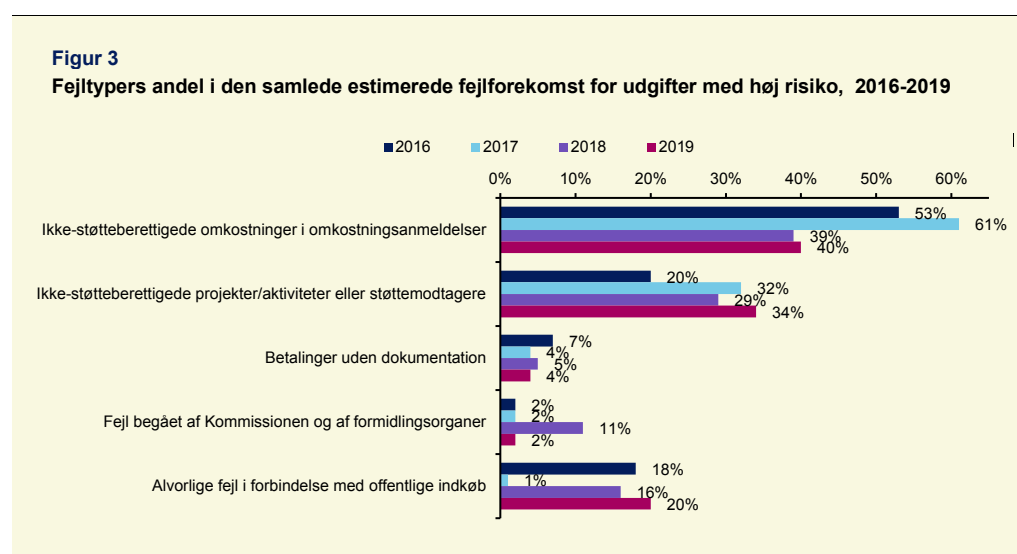
Anm.: Revisionsretten har ikke specificeret fejlraten for udgiftsområde 3 - sikkerhed og medborgerskab, 4 - globalt Europa, 5 - administration eller de særlige fleksibilitetsinstrumenter. Revisionsretten oplyser, at den manglende anslåede fejlrate for udgiftsområde 3 og 4 skyldes at de udvalgte strikprover på budgetområderne havde til formål at bidrage til en samlet revisionserklæring fremfor at være repræsentativ for budgetområderne.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Der kan generelt observeres en faldende tendens på tværs af alle udgiftsområder. Særligt kan det konstateres, at for første gang i perioden er den overordnede fejlrate for 2 – ”naturressourcer” på 1,9 pct. og dermed under væsentlighedstærsklen på 2 pct. Omvendt er fejlraten for 1a – ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse” fordoblet fra 2018 til 2019 (idet niveauet i 2019 dog fortsat er lavere end niveauet i 2014-2017). For udgiftsområde 5 – administration oplyser Revisionsretten, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlforekomst.

Igen i år peger Revisionsretten på en klar sammenhæng mellem måden udgifter afholdes på og risikoen for fejlforekomst. Revisionsretten har skelnet mellem områder, hvor der vurderes at være høj og lav risiko i forhold til lovlighed og formel rigtighed. Områder med høj risiko er hovedsagligt *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtteberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgifts-anmeldelse. Områder med lav risiko er hovedsagligt *rettighedsordninger*, hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt.

Figur 3 viser de mest hyppige fejltypen i høj risiko konstateret af Revisionsretten samt angiver deres bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst.

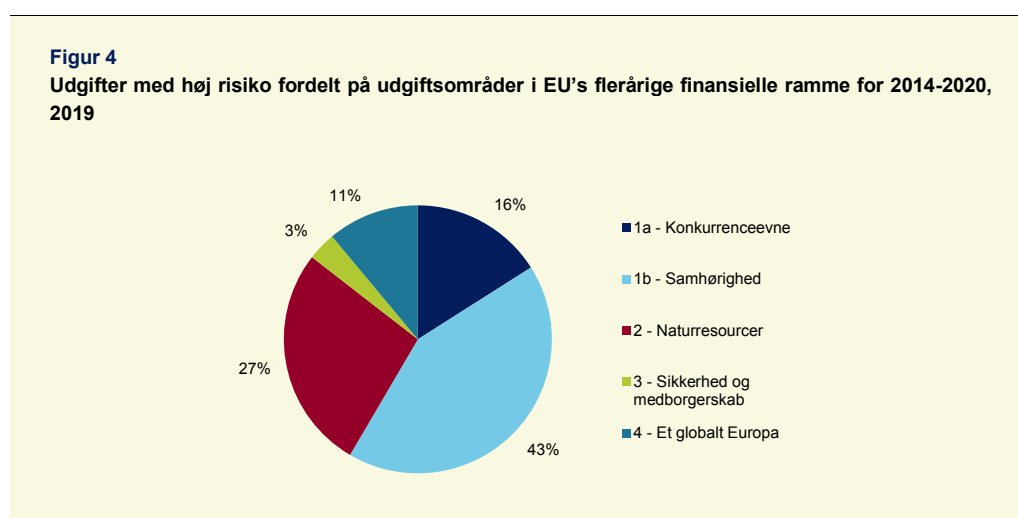

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Det største bidrag til den samlede anslåede fejlforekomst for udgifter i høj risiko kommer stadig fra udgifter, der ikke opfylder de nødvendige betingelser for at blive godkendt under EU-finansierede projekter (ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser). Disse udgør 40 pct. af den samlede anslåede fejlforekomst i 2019. To andre bidrag til den samlede fejlforekomst kommer fra ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter eller støttemodtagere (34 pct.) og alvorlige fejl i forbindelse med offentligt indkøb (20 pct.).

Revisionsretten oplyser, at i 2018 udgjorde udgifterne i høj risiko 61 mia. euro (svarende til ca. 50 pct.). I 2019 var dette steget til 66,9 mia. euro og udgør nu over halvdelen af den reviderede population (svarende til 53,1 pct.). Denne stigning af udgifter af høj risiko kan ifølge Revisionsretten generelt henføres til EU-budgettets sammensætning og udvikling over tid, navnlig at en større del af revisionspopulationen¹² i 2019 anvendes på samhørighed, både i absolutte tal og relativt ift. øvrige udgiftsområder.

Figur 4 viser den procentvise fordeling af udgifter med høj risiko fordelt på udgiftsområderne i EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen 2019.

Samtidig er der sket en stigning i andelen af væsentlige fejl i udgifterne med høj risiko, idet denne er steget fra 4,5 pct. i 2018 til 4,9 pct. i 2019. Disse tendenser med en stigende andel af udgifter i høj risiko i revisionspopulationen samt en stigning i fejlraten blandt disse udgifter skyldes ifølge Revisionsretten *ikke*, at der var en overordnet stigning i fejl på tværs af områderne. Det skyldes derimod at områder med høj risiko for fejl nu fylder mere i revisionspopulationen.

På denne baggrund har Revisionsretten givet en negativ erklæring om udgifterne. Dette bryder dermed med de seneste tre år, hvor retten har afgivet en positiv erklæring med forbehold om udgifterne, hvor det blev vurderet, at fejlene ikke var gennemgribende.

¹² Revisionspopulationen for 2019 var ifølge Revisionsretten på i alt 126,1 mia. euro. Beløbet dækker over enkeltbetalinger, mellemliggende betalinger godkendt af Kommissionen, endelige betalinger, afregninger af forfinansiering og årlige afgørelser om godkendelse af regnskaber. Den andel af forfinansiering under samhørighed der er mellemliggende betalinger vedrørende programperioden 2014-2020 indgår ikke i revisionspopulationen i forbindelse årsberetningen for 2019.

Uddybende om de enkelte udgiftsområder

1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen, og forsknings- og innovationsprogrammerne udgjorde med 46 pct. af udgifterne den største post under budgetkategorien i 2019.

Hovedparten af fejlene inden for dette område vedrørte ikke-støtteberettigede omkostninger såsom personaleomkostninger, der var sat for højt eller godtgørelse af rejseomkostninger, som enten ikke vedrørte det reviderede EU-projekt eller ikke var afholdt. Der blev ligeledes konstateret sager, hvor der var diskriminerende udvælgelseskriterier i udbudsbekendtgørelse eller -materiale.

Revisionsretten konstaterer, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller korrigere fejlene, ville fejlforekomsten have været 1,1 procentpoint lavere.

Langt hovedparten af de fejl der blev fundet i personaleomkostninger under forskningsområdet skyldes, at timesatsen eller månedssatsen var beregnet forkert. Revisionsretten bemærker, at beregningsmetoden herfor på nogle punkter er blevet mere kompleks end under tidligere forskningsprogrammer.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af den gennemførte revision, at Kommissionen styrker sin kontrol af SMV'ernes omkostningsanmeldelser og styrker sin vejledning og oplysningskampagne vedr. finansieringsregler under Horizon 2020 (herunder særligt anmeldelse af personaleomkostninger).

1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af Den Europæiske Fond for regionaludvikling, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Socialfond. Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Revisionsretten fremhæver, at de vigtigste kilder til fejl på dette udgiftsområde er ikke-støtteberettigede projekter og overtrædelser af reglerne for de indre marked (herunder regler for offentligt udbud og statsstøtte). Revisionsretten konkluderer, at der er høj iboende risiko for fejl på området, og at de nationale forvaltningsmyndighedernes kontroller stadig ofte er ineffektive. Revisionsretten har ligeledes konkluderet, at Kommissionens skøn over fejl på området er undervurderede, hvorfor retten foreslår at Kommissionen analyserer nærmere de primære kilder til uopdagede fejl og i samarbejde med de nationale revisionsmyndigheder udvikler de nødvendige foranstaltninger for at øge pålideligheden af medlemsstaternes egne revisioner.

Revisionsretten anbefaler herudover Kommissionen, at det præciseres i retningslinjerne, hvornår et projekt kan siges at være fuldt ud afsluttet, idet medlemsstaterne nemmere kan kontrollere at ikke-støtteberettigede operationer afvises.

Det skal ses i lyset af, at der er fundet eksempler på projekter, der var afsluttet på ansøgningstidspunktet imod gældende regler har modtaget støtte. Herudover anbefales det at primære kilder til uopdagede fejl analyses og nødvendige foranstaltninger udvikles sammen med forvaltningsmyndighederne.

2 – Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljø- og klimaforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den fælles landbrugspolitik tegner sig for 98 pct. af udgifterne. Kommissionen deler forvaltningen af den fælles landbrugspolitik med medlemsstaterne.

Revisionsretten konstaterer, at der ikke er væsentlig fejlforekomst i de direkte betalinger, som hovedsagligt er baseret på landbrugernes angivne landbrugsareal. Disse udgifter udgør 70 pct. af udgifterne under budgetkategorien. Revisionsretten konstaterer derimod, at udgifter af godtgørelseskarakter til landdistrikter, markedsforanstaltninger, fiskeri, miljø og klima i højere grad er behæftet med fejl. Disse udgifter udgør 30 pct. af udgifterne under budgetkategorien.

Der er stor forskel på fejlmønstre og fejltypen mellem den direkte støtte og godtgørelsesbetalingerne under bl.a. Landdistriktsfonden. For så vidt angår førstnævnte har en kontinuerlig forbedring af kontrolsystemerne medvirket til at bringe fejlraten ned under væsentlighedstærsklen på 2 pct., mens der vedbliver at være en relativt høj og systematisk fejlforekomst for de øvrige dele af budgetkategorien.

For udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri er det ligesom på samhörighedsområdet manglende støtteberettigelse for projektet, modtageren eller udgiften, der forklarer hovedparten af fejlene.

Revisionsretten anbefaler bl.a. Kommissionen at udføre en analyse af medlemsstaternes foranstaltninger til forebyggelse af svig, at opdatere sin analyse af risikoen for svig hyppigere, samt at udbrede bedste praksis for anvendelse af IT-systemer til at identificere projekter, støttemodtagere og entreprenører i risiko for svig og uregelmæssigheder.

3 – Sikkerhed og medborgerskab

Udgiftskategorien omfatter udgifter til grænsekontrol og sikkerhed, herunder Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden samt Fonden for Intern Sikkerhed samt en række agenturer (herunder Frontex). Hovedparten af udgifterne afholdes under delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Revisionsretten undersøgte en række nationale revisionsmyndigheders kontrolarbejde vedr. AMIF og ISF og kunne konstatere, at fundene generelt var tilstrækkelige. Revisionsretten har konstateret, at i visse tilfælde havde medlemslandenes revisionsmyndigheders arbejde været utilstrækkeligt for så vidt angår delstikprøvetagning. Revisionsretten anbefaler derfor Kommissionen at udsende retningslinjer til medlemsstaternes revisionsmyndigheder.

4 – Globalt Europa

Udgiftskategorien omfatter udenrigspolitik, før-tiltrædelsesbistanden samt udviklingsbistand og humanitære bistand. Udgifterne afholdes enten direkte af Kommissionen igennem generaldirektorater eller EU-delegationer, eller indirekte igennem modtagerlande og internationale organisationer.

Revisionsretten konkluderer, at transaktioner under delt forvaltning mellem internationale organisationer og EU er mindre udsat for fejl end transaktioner under direkte forvaltning af EU. Revisionsretten har særligt fokus på Genereldirektoratet for Naboskab og Udvidelse (GD NEAR).

Revisionsretten anbefaler bl.a. en række tiltag i GD NEAR vedr. undersøgelse af restfejlfrekvensen i direktoratets aktivitetsrapporter samt at der i højere grad tages højde for den øgede risiko, der er forbundet med tilskud under direkte forvaltning af Kommissionen.

5 – Administration

Udgiftskategorien administration omfatter udgifterne i EU's institutioner og andre organer, herunder fx Kommissionen og Europa-Parlamentet. Revisionsretten oplyser, at området som i forudgående år er uden væsentlig fejlføremst. Dertil oplyser Revisionsretten, at der blev fundet færre fejl end tidligere år vedrørende forvaltning af familietillæg. Derudover fandt Revisionsretten i regi af Europa-Parlamentet fejl i én betaling til et politisk parti.

Revisionsretten konkluderer dog, at Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg endnu ikke har udviklet en politik for følsomme funktioner i overensstemmelse med sine standarder for intern kontrol. Revisionsretten anbefaler derfor, at der gennemføres en sådan politik.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsretten præsenterede 13. november for første gang en særskilt statusrapport om EU-budgettets performance for udgangen af 2019. Rapporten skal ses som en del af Revisionsrettens årsberetning om gennemførslen af EU-budgettet for 2019, og er et led i Revisionsrettens øgede fokus på performancevurdering i de seneste år.

Kommissionen udarbejder årligt en rapport om EU's udgiftsprogrammers performance. Retten konkluderer overordnet set, at Kommissionens rapportering støt forbedres og bygger på en solid procedure. Det anerkendes også, at de reviderede enheder har gennemført langt hovedparten af Revisionsrettens tidligere anbefalinger. Der er dog fortsat forskel på kvaliteten af Kommissionens performancevurdering af udgiftsprogrammerne ligesom der fortsat for nogle udgiftsprogrammer er begrænset data til rådighed. Retten fremfører også, at der er udfordringer med at opstille solide og informative performanceindikatorer.

Revisionsretten har på baggrund af Kommissionens performancevurdering og deres egne revisioner konkluderet, at fsva. de vigtigste EU-programmer leveres der væsentligt på målsætningerne. En gennemgang af enkelte udgiftsprogrammer under de forskellige budgetkategorier fremgår nedenfor:

Horizon 2020 leverer vellykkede projekter, og har høj grad af EU-merværdi. Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer står til at have mobiliseret 500 mia. euro i investeringer, idet det private marked dog alternativt kunne have leveret en del af disse. Multiplikatoreffekten kan derfor være overvurderet.

Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden har – trods nedjustering af forventningerne for indeværende MFF-periode – leveret begrænset på målsætningerne. Fsva. beskæftigelses- og uddannelsesmålene har der været fremskridt (idet COVID-19 dog efterfølgende kan have medført tilbageskridt). Der er dog manglende fremskridt inden for fattigdomsbekæmpelse og social inklusion. Revisionsrettens vurdering stemmer her overens med Kommissionens egen vurdering.

Fsva. naturressourcer mener Revisionsretten at Kommissionens rapportering er for gunstig, og at der særligt herfor er problemer med performanceindikatorer. Revisionsretten vurderer, at de direkte betalinger til landmændene har reduceret indkomstudsving, men har haft begrænset fokus på at sikre rimelig levestandard. Herudover leverer landbrugsstøtten en ringe effekt ift. håndtering af klimaforandringer.

Inden for migrationsområdet viser indikatorerne positive resultater fsva. lovlig migration, men langsigtede virkninger som forskelle i jobmuligheder blandt migranter og EU-borgere ikke kan vurderes på nuværende tidspunkt. Dette understreger vigtigheden i, at EU-programmer skal evalueres ud over MFF-perioden. Dette skyldes, at en række af EU's programmer har meget langsigtede mål, hvorfor resultater først vil vise sig efter MFF-perioden er afsluttet.

Fsva. EU's naboskabspolitikker er der tegn på forbedringer vedr. fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, kønsligestilling, men en negativ udvikling fsva. politisk stabilitet og retsstatsforhold.

4. Europa-Parlamentet udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har ingen lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser og ej heller konsekvenser for beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten, jf. *Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3*. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom al korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger/forhandlingssituationen

Rådet har endnu ikke drøftet årsberetningen for 2019, og der er derfor ikke kendskab til andre landes holdninger.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for 13. år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det meget utilfredsstillende, at Revisionsretten har været nødsaget til at afgive en negativ erklæring for betalingerne som helhed. Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Regeringen har ligeledes en vis forståelse for, at en stigning i den overordnede fejlrate kan henføres til en ændring i revisionspopulationens sammensætning hen imod en højere grad af godtgørelsesordninger.

Regeringen finder det i forlængelse heraf også utilfredsstillende, at den overordnede fejlrate for 2019 er steget fra 2,6 til 2,7 pct., og bevæger sig væk fra væsentlighedstærsklen på 2 pct. Regeringen finder det derfor vigtigt, at problemer med fejlbehæftede betalinger adresseres tilstrækkeligt af Kommissionen og medlemslandene, således at Revisionsretten fremadrettet kan give en positiv revisionserklæring samt at denne bliver med så få forbehold som muligt.

Det vil kræve, at Kommissionen og medlemslandene får større fokus på de udgiftsområder, der generelt er fejlbehæftede, og i særdeleshed når disse udgifter vokser i både absolut størrelse og som andel af Revisionsrettens revisionspopulation. Dette gælder også i forhold til decideret svig, hvor Revisionsretten selv har peget på øgede foranstaltninger inden for budgetområde 2 – ”naturressourcer”.

Inden for rammen af dette finder regeringen det tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne under ”naturressourcer – direkte støtte” og på administrationsområdet, samt at fejlraten samlet for udgiftsområde 2 - ”naturressourcer” nu ligger under væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Regeringen finder det ikke tilfredsstillende, at Retten har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne på udgiftsområderne 1a – ”konkurrence for vækst og beskæftigelse”, 1b – ”økonomisk, social og territorial samhørighed” samt 2 – ”naturressourcer – markedsordninger, udvikling af landdistrikter, miljø, klimainsats og fiskeri”, hvor fejlratene ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct.

Det er ligeledes en central prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten, og at der arbejdes hen imod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere. Dette gælder i særdeleshed for forskningsområdet, hvor Revisionsretten tilskriver kompleksiteten i reglerne for en stor del af fejlene. Herudover finder regeringen det vigtigt at adressere primære kilder til uopdagede fejl ved at fremme nødvendige foranstaltninger i samarbejde med forvaltningsmyndighederne.

Det er dog fortsat regeringens holdning, at krav om stadig mere kontrol står mål med øgede administrative byrder og den finansielle risiko for EU-budgettet.

Regeringen hilser Revisionsrettens rapport om performancevurdering velkommen, idet den er relevant ift. at vurdere, hvilke programmer der leverer EU-merværdi. Regeringen finder det positivt, at Revisionsretten har et øget fokus på effektmåling og vurdering af resultatopnåelsen ved programmer finansieret gennem EU's indsatser. Regeringen fremhæver dog samtidig, at en øget performancevurdering skal stå mål med den administrative byrde forbundet hermed, samt at det ikke udvander Revisionsrettens fokus på kerneopgaven om at vurdere og give erklæring om rigtigheden af EU's konsoliderede regnskab og om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

Revisionsretten har understreget vigtigheden i at EU's finanser forvaltes på en forsvarlig og effektiv måde de næste par år. Dette skal ses i lyset af at EU's udbetalinger forventes at stige væsentligt som følge af EU's respons på COVID-19 krisen. Regeringen vil fortsætte arbejdet for, at der fra Kommissionen og medlemsstaternes side vil være stigende fokus på fejl og svig både i forbindelse med det ordinære EU-budget og i den finansielle støtte, der ydes via Next Generation EU.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.